

UREDBA (EU) 2016/1036 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 8. junija 2016
o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije
(kodificirano besedilo)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 ⁽²⁾ je bila večkrat ⁽³⁾ bistveno spremenjena. Zaradi jasnosti in racionalnosti bi bilo treba navedeno uredbo kodificirati.
- (2) Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994 (v nadaljnjem besedilu: Protidampinški sporazum iz leta 1994) vsebuje podrobna pravila, ki se nanašajo predvsem na izračun dampa, postopke za začetek in izvajanje preiskav, vključno z ugotavljanjem in obravnavanjem dejstev, uvedbo začasnih ukrepov, uvedbo in pobiranjem protidampinških dajatev, trajanjem in pregledom protidampinških ukrepov in javnim razkritjem informacij, ki se nanašajo na protidampinške preiskave.
- (3) Da se zagotovi primerno in transparentno izvajanje pravil iz Protidampinškega sporazuma iz leta 1994, bi bilo treba besednjak navedenega sporazuma v največji možni meri odraziti v zakonodaji Unije.
- (4) Pri izvajanju pravil Protidampinškega sporazuma iz leta 1994 je bistvenega pomena, da Unija z namenom ohranitve ravnotežja pravic in obveznosti, ki jih vzpostavlja Splošni sporazum o tarifah in trgovini (GATT), upošteva, kako navedena pravila interpretirajo glavni trgovinski partnerji Unije.
- (5) Zaželeno je določiti jasna in podrobna pravila za izračun normalne vrednosti. Zlasti bi morala taka vrednost v vseh primerih temeljiti na reprezentativni prodaji v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici. Primerno je razložiti, kdaj velja, da so stranke povezane zaradi določanja dampa. Primerno je določiti okoliščine, v katerih se šteje domača prodaja kot prodaja z izgubo in se jo lahko zanemari, pri čemer se je mogoče zatekati k ostalim segmentom prodaje ali k računsko določeni normalni vrednosti ali pa k prodaji v tretjo državo. Prav tako je primerno poskrbeti za primerno razporeditev stroškov celo ob zagonu in določiti smernice za opredelitev zagona in obsega ter metode razporeditve. Prav tako je treba pri računski določitvi normalne vrednosti navesti metodologijo, ki se uporabi pri določanju zneskov za prodajne, splošne in upravne stroške ter stopnje dobička, ki bi se morali vključiti v tako vrednost.
- (6) Pri določanju normalne vrednosti za države brez tržnega gospodarstva se zdi smiselno določiti pravila za izbiro primerne tretje države s tržnim gospodarstvom, ki naj se uporabi za tak namen in, kadar ni mogoče najti primerne tretje države, normalno vrednost določiti na kateri koli drugi razumni osnovi.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. maja 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 30. maja 2016.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 22.12.2009, str. 51).

⁽³⁾ Glej Prilogo I.

- (7) Primerno je določiti izvozno ceno in naštetih prilagoditve, ki bi jih bilo treba izvesti v tistih primerih, kadar se zdi potrebna rekonstrukcija te cene na osnovi prve cene na odprtem trgu.
- (8) Za namen zagotavljanja poštene primerjave med izvozno ceno in normalno vrednostjo je priporočljivo naštetih dejavnike, ki lahko vplivajo na cene in primerljivost cen ter določiti posebna pravila o tem, kdaj in kako bi bilo treba izvesti te prilagoditve, vključno z dejstvom, da se bi bilo treba izogibati vsakršnemu podvajanju prilagoditev. Prav tako je treba omogočiti, da se izvede primerjava z uporabo povprečnih cen, čeprav je mogoče primerjati posamezne izvozne cene s povprečno normalno vrednostjo, pri čemer se slednja spreminja v odvisnosti od stranke, regije ali časovnega obdobja.
- (9) Zaželeno je, da se določijo jasne in podrobne smernice glede dejavnikov, ki so lahko relevantni pri odločanju o tem, ali je dampinški uvoz povzročil znatno škodo ali grozi, da jo bo povzročil. Pri dokazovanju, da so obseg in ravni cen zadevnega uvoza odgovorni za škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, bi bilo treba nameniti pozornost vplivu drugih dejavnikov in še posebej prevladujočih tržnih pogojev v Uniji.
- (10) Priporočljivo je opredeliti pojem „industrija Unije“ in poskrbeti, da so lahko stranke, ki so povezane z izvozniki, izvzete iz take industrije, ter opredeliti pojem „povezani“. Prav tako je treba določiti, da se ukrepa v zvezi s protidampingom v imenu proizvajalcev v določeni regiji Unije in določijo smernice za opredelitev take regije.
- (11) Treba je določiti, kdo lahko vloži protidampinško pritožbo, vključno z obsegom, do katerega bi jo morala podpirati industrija Unije, in določiti informacije o dampedingu, škodi in vzročni zvezi, ki bi jih morala vsebovati taka pritožba. Prav tako je primerno opisati postopke za zavračanje pritožb ali začetek postopkov.
- (12) Treba je določiti način, na katerega bi bilo treba zainteresirane strani obvestiti o informacijah, ki jih zahtevajo organi. Zainteresirane strani bi morale imeti dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Prav tako je zaželeno jasno opisati pravila in postopke, ki jih je treba upoštevati med preiskavo, zlasti pravila, po katerih se morajo zainteresirane strani javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije znotraj določenih rokov, če naj se taki pogledi in informacije upoštevajo. Prav tako je primerno določiti pogoje, pod katerimi ima lahko zainteresirana stran dostop do informacij in možnost komentiranja informacij, ki jih predstavijo druge zainteresirane strani. Prav tako bi moralo obstajati sodelovanje med državami članicami in Komisijo pri zbiranju informacij.
- (13) Treba je določiti pogoje, pod katerimi se lahko uvedejočasne dajatve, vključno s pogoji, da sečasne dajatve ne smejo uvesti prej kot 60 dni po začetku postopka in ne pozneje kot devet mesecev po njem. Iz upravnih razlogov je prav tako treba določiti, da lahko Komisija v vseh primerih uvede take dajatve bodisi neposredno za devetmesečno obdobje ali v dveh stopnjah za šest in tri mesece.
- (14) Treba je določiti postopke za sprejemanje zavez, ki bodo odpravile damping in škodo namesto uvajanja časasnih ali dokončnih dajatev. Prav tako je primerno določiti posledice kršitve ali umika zavez in poskrbeti, da se lahkočasne dajatve uvedejo v primerih domnevnega kršenja ali kadar je potrebna nadaljnja preiskava za dopolnitev ugotovitev. Pri sprejemanju zavez bi bilo treba paziti, da predlagane zaveze in njihovo izvrševanje ne vodijo do nekonkurenčnega obnašanja.
- (15) Treba je predvideti, da se primeri, ne glede na to, ali se sprejmejo dokončni ukrepi ali ne, običajno zaključijo v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne pozneje kot v 15 mesecih od začetka preiskave.
- (16) Preiskave ali postopke bi bilo treba zaključiti, kadar je damping *de minimis* ali je škoda zanemarljiva, in primerno je opredeliti te primere. Kadar je treba uvesti ukrepe, je treba predvideti zaključek preiskav in določiti, da bi morali biti ukrepi manjši kot stopnja dampedinga, če bi tak manjši znesek odpravil škodo, kakor tudi določiti metodo izračuna ravni ukrepov v primerih vzorčenja.

- (17) Treba je določiti retroaktivno pobiranje začasnih dajatev, če se to šteje za primerno, in opredeliti okoliščine, ki lahko sprožijo retroaktivno uporabo dajatev, da se prepreči slabitev dokončnih ukrepov, ki se uporabijo. Prav tako je treba predvideti, da se lahko dajatve uporabijo retroaktivno v primerih kršitev ali umika zavez.
- (18) Treba je določiti, da ukrepi prenehajo veljati po petih letih, razen če pregled ne pokaže, da bi jih bilo treba obdržati. Prav tako je treba v primerih, kadar je predloženih dovolj dokazov o spremenjenih okoliščinah, predvideti vmesne preglede ali preiskave, da se ugotovi, ali je utemeljeno vračilo protidampinskih dajatev. Prav tako je primerno določiti, da pri vsakem ponovnem izračunu dampinga, ki zahteva rekonstrukcijo izvoznih cen, dajatve ne smejo biti obravnavane kot strošek, do katerega je prišlo med uvozom in ponovno prodajo, pri čemer se navedene dajatve odražajo v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v Uniji.
- (19) Posebej je treba določiti ponovno ocenjevanje izvoznih cen in stopenj dampinga, kadar izvoznik absorbira dajatev preko oblike kompenzacijskega dogovora, in se ukrepi ne odražajo v cenah izdelkov, ki so predmet ukrepov v Uniji.
- (20) Protidampinski sporazum iz leta 1994 ne vsebuje določb glede izogibanja protidampinškim ukrepom, čeprav ločeni ministrski sklep GATT priznava izogibanje kot problem in ga je posredoval protidampinškemu odboru GATT v reševanje. Zaradi neuspeha dosedanjih večstranskih pogajanj in dokler ne bo znan izid posredovanja problema protidampinškemu odboru Svetovne trgovinske organizacije (STO) bi morala zakonodaja Unije vsebovati določbe za ureditev praks, vključno z zgolj sestavljanjem blaga v Uniji ali tretji državi, katerih glavni cilj je izogibanje protidampinškim ukrepom.
- (21) Zaželeno je tudi, da se pojasni, katere prakse predstavljajo izogibanje veljavnim ukrepom. Izogibanja se lahko dogajajo bodisi znotraj ali zunaj Unije. Zato je treba določiti, da se izvzeta od razširjenih dajatev, ki so jih uvozniki morda dobili, lahko dodelijo tudi izvoznikom, kadar se dajatve uporabijo zaradi izogibanja, ki se je zgodilo zunaj Unije.
- (22) Primerno je dovoliti opustitev protidampinskih ukrepov, kadar gre za začasno spremembo v tržnih pogojih, zaradi katere je nadaljnje uvajanje takih ukrepov začasno neprimerno.
- (23) Treba je določiti, da se preiskovani uvoz lahko pogojuje z registracijo ob uvozu, s čimer se omogoči poznejšo uporabo ukrepov proti takemu uvozu.
- (24) Za zagotovitev primernega izvajanja ukrepov je nujno, da države članice spremljajo in poročajo Komisiji o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave ali ukrepov, ter sporočijo znesek dajatev, pobranih v skladu s to uredbo.
- (25) Primerno je določiti obiske zaradi preveritve, da se preverijo informacije, ki so bile posredovane o dampingu in škodi, pri čemer pa so taki obiski odvisni od ustreznih odgovorov na prejete vprašalnike.
- (26) Bistvenega pomena je poskrbeti za vzorčenje v primerih, kadar je število strank ali transakcij veliko, s čimer se omogoči zaključek preiskav v okviru zastavljenih rokov.
- (27) Treba je določiti, da se v primeru, kadar stranke ne sodelujejo zadovoljivo, lahko uporabijo druge informacije in tako pride do ugotovitev, pri čemer so take informacije lahko za stranke manj ugodne, kakor če bi sodelovale.
- (28) Treba bi bilo urediti ravnanje z zaupnimi informacijami, tako da ne pride do razkritja poslovnih skrivnosti.
- (29) Bistvenega pomena je, da se določi primeren način razkritja bistvenih dejstev in premislekov strankam, ki izpolnjujejo pogoje za tako obravnavo, in da se izvede tako razkritje ob ustreznem upoštevanju postopka sprejemanja odločitev v Uniji, v roku, ki omogoča strankam, da branijo svoje interese.

- (30) Primerno je določiti upravni sistem, v okviru katerega se lahko predstavijo argumenti o tem, ali so ukrepi v interesu Unije, vključno z interesom potrošnikov, in določiti roke v okviru katerih morajo biti take informacije predstavljene, kakor tudi pravice zadevnih strank glede razkritja informacij.
- (31) Za izvajanje te uredbe so potrebni enotni pogoji za sprejetje začasnih in dokončnih dajatev ter za zaključek preiskave brez ukrepov. Te ukrepe bi morala sprejeti Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
- (32) Za sprejetje začasnih ukrepov bi bilo glede na učinke takih ukrepov in njihovo zaporedno logiko v zvezi s sprejetjem dokončnih ukrepov treba uporabiti svetovalni postopek. Svetovalni postopek bi bilo treba glede na učinek takih ukrepov uporabiti tudi za sprejetje zavez, uvedbo in neuvvedbo pregledov zaradi izteka ukrepov, opustitev ukrepov, podaljšanje opustitve ukrepov ter ponovno uvedbo ukrepov. Kadar bi zamuda pri uvedbi ukrepov povzročila škodo, ki bi jo bilo težko popraviti, je treba Komisiji dovoliti, da sprejmečasne ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Načela

1. Protidampinška dajatev se lahko naloži za vsak dampinški izdelek, čigar sprostitvev prosti promet v Uniji povzroča škodo.
2. Izdelek šteje kot dampinški, če je njegova izvozna cena pri izvozu v Unijo manjša kot primerljiva cena podobnega izdelka, ki se pojavlja v običajnem poteku trgovanja, uveljavljenim za državo izvoznico.
3. Država izvoznica je običajno država porekla. Vendar je lahko tudi posredniška država, razen kadar se izdelki na primer samo pretovarjajo skozi to državo, ali se zadevni izdelki ne izdelujejo v tej državi, ali pa v tej državi zanje ni primerljive cene.
4. V tej uredbi izraz „podoben izdelek“ pomeni izdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.

Člen 2

Določitev doppinga

A. NORMALNA VREDNOST

1. Normalna vrednost običajno temelji na cenah, ki so jih neodvisne stranke plačale ali jih plačujejo v običajnem poteku trgovanja v državi izvoznici.

Vendar, kadar izvoznik v državi izvoznici ne izdeluje ali ne prodaja podobnega izdelka, se lahko normalna vrednost ugotovi na osnovi cen drugih prodajalcev ali proizvajalcev.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

Cene, ki veljajo med strankami, ki se zdijo povezane ali ki imajo medsebojni kompenzacijski dogovor, ne štejejo kot cene v običajnem poteku trgovanja in jih ni mogoče uporabljati za določanje normalne vrednosti, razen če je določeno, da navedena medsebojna povezava nanje ne vpliva.

Pri določanju, ali sta dve stranki povezani, se lahko upošteva opredelitev povezanih strank, določena v členu 127 Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾.

2. Prodaja podobnega izdelka, namenjenega domači potrošnji, se običajno uporablja za določanje normalne vrednosti, če obseg take prodaje predstavlja 5 % ali več obsega prodaje obravnavanega izdelka v Uniji. Kljub temu se nižji obseg prodaje lahko uporablja, kadar na primer zaračunane cene veljajo kot reprezentativne za obravnavani trg.

3. Kadar ni, ali pa ni dovolj, prodaje podobnega izdelka v običajnem poteku trgovanja ali kadar zaradi posebne situacije na trgu taka prodaja ne dovoljuje ustrezne primerjave, se normalna vrednost podobnega izdelka izračuna na osnovi proizvodnih stroškov v državi porekla, h katerim se doda razumen znesek za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobiček, ali pa na osnovi izvoznih cen pri običajnem poteku trgovanja v primerno tretjo državo, pod pogojem, da so te cene reprezentativne.

Med drugim se lahko šteje, da v smislu prvega pododstavka obstajajo posebne tržne razmere za zadevni izdelek, kadar so cene umetno nizke, kadar obstajajo pomembni barter posli ali kadar obstajajo netrgovinski dogovori o oplemenitvenju.

4. Prodaja podobnega izdelka na domačem trgu države izvoznice ali izvozna prodaja v tretjo državo po cenah, ki so pod proizvodnimi stroški na enoto (stalnimi in spremenljivimi), h katerim se dodajo še zneski za prodajne, splošne in upravne stroške, se lahko obravnava, kot da ne nastopa v običajnem poteku trgovanja zaradi cene in jo je mogoče zanemariti pri določanju normalne vrednosti samo, če se ugotovi, da se taka prodaja izvaja znotraj daljšega obdobja v znatnih količinah in pri cenah, ki ne zagotavljajo kritja vseh stroškov v razumnem obdobju.

Če so cene, ki so v času prodaje nižje od stroškov, v obdobju preiskave nad tehtanim povprečjem stroškov, se šteje, da take cene zagotavljajo kritje stroškov v okviru razumnega obdobja.

Daljše obdobje je običajno eno leto, vendar ni v nobenem primeru krajše od šestih mesecev; in šteje se, da se prodaja pod stroški na enoto izvaja v znatnih količinah v teku takega obdobja, če se ugotovi, da je tehtano povprečje prodajne cene nižje od tehtanega povprečja stroškov na enoto, ali da obseg prodaje pri cenah pod stroški na enoto ni manjši kot 20 % prodaje, ki se uporablja pri določanju normalne vrednosti.

5. Stroški se običajno izračunavajo na osnovi evidenc, ki jih hrani preiskovana stranka, pod pogojem, da so te evidence v skladu s splošno sprejetimi računovodskimi načeli v zadevni državi in da se dokaže, da te evidence razumno odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo obravnavanega izdelka.

Če stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo preiskovanega izdelka, niso ustrezno izraženi v evidencah zadevne stranke, se jih prilagodi ali določi na podlagi stroškov drugih proizvajalcev ali izvoznikov v isti državi, kadar pa takih informacij ni na voljo oziroma jih ni mogoče uporabiti, pa na kateri koli drugi razumni podlagi, vključno z informacijami iz drugih reprezentativnih trgov.

Upoštevajo se predloženi dokazi o ustreznih razporeditvi stroškov, pod pogojem, da se pokaže, da so se take razporeditve uporabljale v preteklosti. Če ni na voljo primernejše metode, se da prednost razporeditvi stroškov na osnovi prihodka od prodaje. Če že ni upoštevano pri razporeditvi stroškov v okviru tega pododstavka, se stroški primerno prilagodijo za tiste neperiodične stroškovne postavke, ki koristijo bodoči in/ali sedanji proizvodnji.

⁽¹⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 z dne 24. novembra 2015 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o carinskem zakoniku (UL L 343, 29.12.2015, str. 558).

Kadar na stroške v delu obdobja, predvidenega za kritje stroškov, vpliva uporaba novih proizvodnih zmogljivosti, ki zahtevajo znatno dodatno investiranje, in nizke stopnje izkoriščanja zmogljivosti, ki so posledica zagonskih dejavnosti v teku ali le delu obdobja preiskave, štejejo kot povprečni stroški za začetno fazo tisti stroški, ki veljajo v skladu z zgoraj navedenimi razporeditvenimi pravili ob koncu take faze in se vključijo na tej ravni za ustrezno obdobje v tehanem povprečju stroškov, o katerem govori drugi pododstavek odstavka 4. Dolžina zagonske faze se določi glede na okoliščine zadevnega proizvajalca ali izvoznika, vendar ne presega ustreznega začetnega dela obdobja, predvidenega za pokritje stroškov. Za to prilagoditev za stroške, ki veljajo v obdobju preiskave, se upoštevajo le informacije, ki se nanašajo na zagonsko fazo, ki se razteza preko tega obdobja, kadar so predložene pred obiski zaradi preveritve in najpozneje tri mesece po začetku preiskave.

6. Zneski za prodajne, splošne in upravne stroške in za dobičke temeljijo na dejanskih podatkih, ki se nanašajo na proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja podobnega izdelka s strani obravnavanega izvoznika ali proizvajalca. Če takih zneskov ni mogoče določiti na tej osnovi, se lahko zneski določijo na osnovi:

- (a) tehanega povprečja dejanskih zneskov, ugotovljenih za druge izvoznike ali proizvajalce, ki so predmet preiskave glede proizvodnje in prodaje podobnega izdelka na domačem trgu države porekla;
- (b) dejanskih zneskov, ki veljajo za proizvodnjo in prodajo pri običajnem poteku trgovanja za enako splošno kategorijo izdelkov za obravnavanega izvoznika ali proizvajalca na domačem trgu države porekla;
- (c) katere koli druge razumne metode, pod pogojem, da znesek za tako ugotovljeni dobiček ne presega dobička, ki ga običajno dosežejo drugi izvozniki ali proizvajalci izdelkov enake splošne kategorije na domačem trgu države porekla.

7. (a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva ⁽¹⁾ se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno z Unijo, ali, kadar to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Uniji za podoben izdelek, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki. Kadar je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

(b) Pri protidampinskih preiskavah v zvezi z uvozom iz Ljudske republike Kitajske, Vietnama in Kazahstana ter katere koli države, ki nima tržnega gospodarstva in je članica STO na dan začetka preiskave, se normalna vrednost določi v skladu z odstavki 1 do 6, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev, vključenih v preiskavo, in v skladu z merili in postopki, določenimi v točki (c), pokaže, da za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka. Kadar ni tako, se uporabljajo pravila, določena v skladu s točko (a).

(c) Zahtevek pod točko (b) mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

— se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno na primer s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez znatnega vmešavanja države s tem v zvezi, stroški za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti,

— imajo podjetja jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene,

⁽¹⁾ Vključno z Albanijo, Armenijo, Azerbajdžanom, Belorusijo, Gruzijo, Kirgizistanom, Moldavijo, Mongolijo, Severno Korejo, Tadžikistanom, Turkmenistanom in Uzbekistanom.

- proizvodni stroški in finančna situacija podjetij niso podvrženi znatnemu izkrivljanju, ki se prenaša še iz predhodnega sistema netržnega gospodarstva, zlasti v zvezi z amortizacijo sredstev, druge vrste odpisov, blagovne menjave in plačila preko kompenzacij dolgov,
- za zadevna podjetja velja stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij, ki zagotavlja pravno varnost in stabilnost za delovanje podjetij, in
- se pretvorbe glede menjalnega tečaja izvajajo po tržnem tečaju.

Ocena, ali proizvajalec izpolnjuje merila iz te točke, je sprejeta običajno v sedmih mesecih, vendar v nobenem primeru ne pozneje kot v osmih mesecih po sprožitvi preiskave, po tem, ko je dobila industrija Unije priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave. Komisija informacije o analizi zahtevkov, vloženih na podlagi točke (b), državam članicam običajno posreduje v 28 tednih od dneva začetka preiskave.

- (d) Ko Komisija omeji preiskavo v skladu s členom 17, se odločanje o zahtevkih na podlagi točk (b) in (c) tega odstavka omeji na strani, vključene v preiskavo, in na vse proizvajalce, ki so deležni individualne obravnave na podlagi člena 17(3).

B. IZVOZNA CENA

8. Izvozna cena je cena, ki se je dejansko plačala ali se plačuje za izdelek, ko se ta izvozi iz države izvoznice v Unijo.
9. V primerih, kadar izvozne cene ni ali kadar se zdi, da je izvozna cena nezanesljiva zaradi kake povezave ali kompenzacijskega dogovora med izvoznikom in uvoznikom iz tretje države, se izvozna cena lahko računsko določi na osnovi cene, po kateri so uvoženi izdelki prvič preprodani neodvisnemu kupcu ali, če se izdelki ne preprodajajo neodvisnemu kupcu ali se ne preprodajajo v enakem stanju, kot so bili uvoženi, na kateri koli razumni osnovi.

V teh primerih se naredi prilagoditev za vse stroške, vključno z dajatvami in davki, plačanimi med uvozom in preprodajo, kakor tudi za nastale dobičke, na ta način, da se ugotovi zanesljiva izvozna cena na ravni meja Unije.

Postavke, za katere se delajo prilagoditve, vsebujejo tiste, ki jih običajno nosi uvoznik, vendar plačuje katera koli stran, bodisi znotraj ali zunaj Unije, ki se zdi, da je povezana z uvoznikom ali izvoznikom ali ima z njim kompenzacijski dogovor; sem sodijo: običajni prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški, carine, protidampinške dajatve in drugi davki, ki se plačujejo v državah uvoznicah zaradi uvoza ali prodaje blaga, in razumna stopnja za prodajne, splošne in upravne stroške in dobiček.

C. PRIMERJAVA

10. Izvede se poštena primerjava med izvozno ceno in normalno vrednostjo. Ta primerjava se izvede na isti trgovinski ravni in glede na prodajo, opravljeno v kolikor je mogoče istem času, pri čemer se upoštevajo druge razlike, ki vplivajo na primerljivost cen. Kadar normalna vrednost in izvozna cena ne temeljita na taki primerljivi osnovi, se v obliki prilagoditev ustrezno upoštevajo, v vsakem primeru, odvisno od pomena, razlike v dejavnikih, za katere se ugotovi in dokaže, da vplivajo na cene in s tem na primerljivost cen. Pri izvajanju prilagoditev se bo izogibalo vsem podvajanjem, predvsem glede na popuste, rabate, količine in ravni trgovanja. Če so predpisani pogoji izpolnjeni, so dejavniki, za katere se lahko delajo prilagoditve, naslednji:

(a) Fizikalne značilnosti

Izvede se prilagoditev zaradi razlik v fizikalnih značilnostih zadevnega izdelka. Znesek prilagoditve ustreza razumni oceni tržne vrednosti razlike.

(b) Uvozne dajatve in posredni davki

Izvede se prilagoditev normalne vrednosti za znesek, ki ustreza kakršnim koli uvoznim dajatvam ali posrednim davkom, ki bremenijo podoben izdelek in materiale, ki so vanj fizično vgrajeni, če so namenjeni za potrošnjo v državi izvoznici in ki se ne pobirajo ali se vrnejo za izdelek, ki se izvozi v Unijo.

(c) Popusti, rabati in količine

Izvede se prilagoditev za razlike v popustih in rabatih, tudi tistih, ki se odobrijo zaradi razlik v količinah, če so ustrezno količinsko opredeljeni in so direktno povezani z obravnavano prodajo. Prilagoditev se lahko izvede tudi za preložene popuste in rabate, če temelji zahteva na ustaljeni praksi v prejšnjih obdobjih, vključno s podrejanjem pogojem, potrebnim za popuste in rabate.

(d) Raven trgovanja

(i) Prilagoditev zaradi razlik v ravneh trgovanja, vključno s kakršnimi koli razlikami, do katerih lahko pride pri prodajah proizvajalca originalne opreme (OEM – Original Equipment Manufacturer), se opravi, kadar se v zvezi z distribucijsko verigo na obeh trgih pokaže, da je izvozna cena, vključno s konstruirano izvozno ceno, na drugačni stopnji trgovine kot normalna vrednost in je razlika vplivala na primerljivost cen, kar se kaže v doslednih in izrazitih razlikah v funkcijah in cenah prodajalca za različne stopnje trgovine na domačem trgu izvozne države. Znesek prilagoditve temelji na tržni vrednosti razlike.

(ii) Vendar se v okoliščinah, ki niso predvidene v točki (i), kadar obstoječe razlike v ravni trgovanja ni mogoče količinsko opredeliti, ker ni ustreznih stopenj na domačem trgu izvoznih držav, ali kadar je jasno, da se nekatere funkcije navezujejo na stopnje trgovine, ki niso stopnje, ki naj bi se uporabile v primerjavi, odobri posebna prilagoditev.

(e) Prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in drugi tozadevni stroški

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških, ki nastajajo zaradi prenašanja zadevnega izdelka iz poslovnih prostorov izvoznika k neodvisnemu kupcu, pri čemer so taki stroški vsebovani v zaračunanih cenah. Ti stroški vsebujejo: prevoz, zavarovanje, manipuliranje, natovarjanje in druge tozadevne stroške.

(f) Pakiranje

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v neposredno povezanih stroških pakiranja za obravnavani izdelek.

(g) Kredit

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v stroških katerega koli kredita, ki se daje za obravnavano prodajo, pod pogojem, da je ta dejavnik upoštevan pri določanju zaračunanih cen.

(h) Poprodajni stroški

Izvede se prilagoditev zaradi razlik v neposrednih stroških za zagotavljanje jamstev, garancij, tehnične podpore in servisa, kot je to določeno po pravu in/ali v prodajni pogodbi.

(i) Provizije

Prilagoditev se izvede zaradi razlik v provizijah, ki se plačujejo v zvezi z obravnavano prodajo.

Izraz „provizije“ se razume tako, da vključuje pribitek, ki ga je prejel trgovec izdelka ali podobnega izdelka, če so funkcije takega trgovca podobne funkcijam zastopnika, ki dela na podlagi provizije.

(j) Pretvorba valut

Kadar primerjava cen zahteva pretvorbo valut, se ta pretvorba izvede z uporabo menjalnega tečaja na dan prodaje, vendar pa se v primeru, kadar je z zadevnim izvozom direktno povezana prodaja tuje valute na terminskih trgih, uporabi menjalni tečaj iz terminske prodaje. Običajno je datum prodaje datum računa, vendar se lahko uporabi datum pogodbe, nabavnega naloga ali potrditve naročila, če so s temi datumi bistveni pogoji prodaje bolj ustrezno opredeljeni. Nihanja v menjalnih tečajih se zanemarijo in izvoznikom je dano 60 dni, da se prilagodijo pomembnejšim premikom menjalnih tečajev med obdobjem preiskave.

(k) Drugi dejavniki

Prilagoditev je možna tudi zaradi razlike v drugih dejavnikih, ki niso določeni v točkah (a) do (j), če se pokaže, da ti dejavniki vplivajo na primerljivost cen, kakor se zahteva v skladu s tem odstavkom, ter zlasti, če se pokaže, da stranke dosledno plačujejo različne cene na domačem trgu zaradi razlike v takih dejavnikih.

D. STOPNJA DAMPINGA

11. Ob upoštevanju zadevnih določb, ki urejajo pošteno primerjavo, se obstoj stopenj dampinga v teku obdobja preiskave običajno ugotavlja na osnovi primerjave tehtanega povprečja normalne vrednosti s tehtanim povprečjem cen vseh izvoznih transakcij pri izvozu v Unijo ali pa s primerjavo posameznih normalnih vrednosti in posameznih izvoznih cen pri izvozu v Unijo od transakcije do transakcije. Vendar pa se normalna vrednost, ugotovljena na osnovi tehtanega povprečja, lahko primerja s cenami vseh posameznih izvoznih transakcij v Unijo, če obstaja vzorec izvoznih cen, ki se znatno razlikuje od kupca do kupca, po regijah ali časovnih obdobjih, in če metode, navedene v prvem stavku tega odstavka, ne bi pokazale celotnega obsega dampinga, ki se izvaja. Ta odstavek ne izključuje uporabe vzorčenja v skladu s členom 17.

12. Stopnja dampinga je znesek, za katerega normalna vrednost presega izvozno ceno. Kadar se stopnje dampinga spreminjajo, se lahko določi tehtano povprečje stopnje dampinga.

Člen 3

Določanje škode

1. V skladu s to uredbo izraz „škoda“, če ni drugače določeno, pomeni znatno škodo za industrijo Unije, grožnja znatne škode za industrijo Unije ali znatno zamudo pri izgradnji take industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje:

(a) obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke in

(b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.

3. V zvezi z obsegom dampinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Uniji. V zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega neobjektivnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Unije, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v znatni meri pritiska na znižanje cen ali v znatni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči.

4. Kadar je uvoz izdelka iz več držav istočasno predmet protidampinških preiskav, se učinki takega uvoza ocenjujejo kumulativno samo, če se ugotovi, da:

(a) je stopnja dampinga, ugotovljena za uvoz iz vsake od teh držav, večja kot *de minimis*, kot je opredeljen v členu 9(3), in da obseg uvoza iz vsake od teh držav ni zanemarljiv; in

(b) kumulativna ocena učinkov uvoza ustreza konkurenčnim pogojem med uvoženimi izdelki in konkurenčnimi pogoji med uvoženimi izdelki na eni strani in podobnim izdelkom Unije na drugi strani.

5. Preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Unije vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je posamezna industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dampinga ali subvencioniranja v preteklosti; velikostjo dejanske stopnje dampinga; dejanskim in potencialnim padcem prodaje, dobička, obsega proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti investicij in stopnje izkoriščenosti zmogljivosti; dejavniki, ki vplivajo na cene v Uniji; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ta seznam ni izčrpen, niti ni eden ali več teh dejavnikov skupaj odločujočih.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dampinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni na podlagi odstavka 3, odgovorni za učinek na industrijo Unije, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dampinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Unije, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo: obseg in cene uvoza, ki se ne prodaja po dampinških cenah; zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah; konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Unije in njihove trgovinske omejevalne prakse; razvoj tehnologije in izvozno sposobnost; ter produktivnost industrije Unije.

8. Učinek dampinškega uvoza se ocenjuje glede na proizvodnjo industrije Unije podobnega izdelka, kadar podatki, ki so na voljo, omogočajo ločeno ugotavljanje te proizvodnje na osnovi takih kriterijev, kot je proizvodni proces, prodaja proizvajalcev in njihovi dobički. Če tako ločeno ugotavljanje te proizvodnje ni mogoče, se učinki dampinškega uvoza ugotavljajo s preiskavo proizvodnje najbližje skupine ali palete izdelkov, ki vsebuje podoben izdelek, za katerega je mogoče dobiti potrebne informacije.

9. Določitev grožnje znatne škode temelji na dejstvih in ne le na obtožbah, domnevah ali oddaljeni možnosti. Sprememba okoliščin, ki bi ustvarila razmere, v katerih bi dumping povzročil škodo, mora biti jasno predvidena in neposredno grozeča.

Pri odločanju glede obstoja grožnje znatne škode se upoštevajo dejavniki, kot so:

- (a) znatno povečana stopnja dampinškega uvoza na trgu Unije, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega uvoza;
- (b) ali ima izvoznik dovolj prosto dostopnih zmogljivosti oziroma gre za neizbežno in znatno povečanje takih zmogljivosti, ki nakazuje verjetnost znatno povečanega dampinškega izvoza v Unijo, pri čemer pa se upošteva tudi dostopnost drugih izvoznih trgov, ki lahko absorbirajo kakršen koli dodaten izvoz;
- (c) ali uvoz vstopa po cenah, ki bi v znatni meri pritiskale na cene ali preprečile povečanja cen, do katerih bi sicer prišlo, verjetno pa tudi povečale povpraševanje po nadaljnjem uvozu;
- (d) zaloge izdelkov v preiskavi.

Nobeden od zgoraj naštetih dejavnikov sam po sebi ni odločujoč, toda vsi obravnavani dejavniki skupaj morajo biti takšni, da je na podlagi njih mogoče sklepati, da je nadaljnji dampinški izvoz neizbežen in da bo nastopila znatna škoda, če se ne izvedejo zaščitni ukrepi.

Člen 4

Opredelitev industrije Unije

1. Za namene te uredbe se izraz „industrija Unije“ nanaša na proizvajalce podobnih izdelkov v Uniji kot celoto ali na tiste od njih, katerih skupna proizvodnja izdelkov predstavlja večji delež, kot ga določa člen 5(4), celotne proizvodnje teh izdelkov v Uniji, razen:

- (a) če so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki ali pa so sami uvozniki domnevno dampinških izdelkov, se lahko izraz „industrija Unije“ razlaga, kot da se nanaša na preostale proizvajalce;
- (b) v izjemnih okoliščinah se lahko ozemlje Unije za zadevno proizvodnjo razdeli na dva ali več konkurenčnih trgov in proizvajalci znotraj vsakega takega trga se štejejo za ločeno industrijo, če:
  - (i) proizvajalci znotraj takega trga prodajo vso ali skoraj vso svojo proizvodnjo zadevnega izdelka na ta trg; in

- (ii) povpraševanja na tem trgu ne oskrbujejo, v upoštevanja vredni meri, proizvajalci zadevnega izdelka, ki se nahajajo kje drugje v Uniji.

V takih okoliščinah je mogoče ugotoviti škodo celo, kadar večji del skupne industrije Unije ni oškodovan, pod pogojem, da obstaja koncentracija dampinškega uvoza na tak izoliran trg, in pod dodatnim pogojem, da povzroča dampinški uvoz škodo proizvajalcem vse ali skoraj vse proizvodnje na takem trgu.

2. Za namene odstavka 1 se šteje, da so proizvajalci povezani z izvozniki ali uvozniki samo v primeru, če:

- (a) eden od njih neposredno ali posredno nadzira drugega;
- (b) oba neposredno ali posredno nadzira tretja oseba; ali
- (c) vsi skupaj posredno ali neposredno nadzirajo tretjo osebo, pod pogojem, da obstajajo razlogi za domnevo ali sum, da je učinek te povezave tak, da se zaradi nje zadevni proizvajalec obnaša drugače kot se obnašajo nepovezani proizvajalci.

Za namene tega odstavka se šteje, da eden nadzira drugega, kadar je prvi pravno ali operativno v položaju, da izvaja omejitve nad drugim ali ga usmerja.

3. Kadar se industrija Unije razlaga v smislu proizvajalcev v določeni regiji, se izvoznikom da priložnost, da za zadevno regijo ponudijo zaveze na podlagi člena 8. V takih primerih se pri ocenjevanju interesa Unije glede ukrepov še posebej upošteva interes regije. Če se ustrezna zaveza ne ponudi takoj ali pa se uporabijo situacije, določene v členu 8(9) in (10), se lahko uvede začasna ali dokončna dajatev za Unijo kot celoto. V takih primerih se lahko dajatve, če je to izvedljivo, omejijo na določene proizvajalce ali izvoznike.

4. Za ta člen se uporabljajo določbe člena 3(8).

Člen 5

Začetek postopkov

1. Razen če gre za primer, ki ga predvideva odstavek 6, se začne preiskava za določitev obstoja, stopnje in učinka kakršnega koli domnevnega dampinga na pisno pritožbo katere koli v imenu industrije Unije delujoče fizične ali pravne osebe ali katerega koli združenja, ki ni pravna oseba, ki deluje v imenu industrije Unije.

Pritožba se lahko predloži Komisiji ali državi članici, ki jo posreduje Komisiji. Komisija pošlje državam članicam izvod vsake pritožbe, ki jo prejme. Šteje se, da je pritožba vložena prvi delovni dan po tem, ko jo Komisija prejme s priporočeno pošto, ali po tem, ko Komisija izda potrdilo o prejemu.

Kadar ni nobene pritožbe, država članica pa poseduje dovolj dokazov o dampingu in o posledični škodi za industrijo Unije, nemudoma posreduje te dokaze Komisiji.

2. Pritožba iz odstavka 1 vsebuje dokaze o dampingu, škodi in vzročni zvezi med domnevno dampinškim uvozom in domnevno škodo. Pritožba vsebuje vse, pritožniku pod razumnimi pogoji dostopne informacije o naslednjem:

- (a) identiteta pritožnika in opis obsega in vrednosti proizvodnje pritožnikovega podobnega izdelka v Uniji. Kadar je pisna prošnja vložena v imenu industrije Unije, pritožba konkretno navede industrijo, v imenu katere je vložena pritožba, tako da navede seznam vseh znanih proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji (ali združenj proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji), in, kolikor je to mogoče, opis obsega in vrednosti proizvodnje podobnega izdelka v Uniji, ki jo je pripisati tem proizvajalcem;

- (b) popoln opis domnevno dampinškega izdelka, ime oziroma imena zadevne države ali držav porekla ali izvoza, identiteto vsakega znanega izvoznika ali tujega proizvajalca in seznam znanih oseb, ki uvažajo zadevni izdelek;
- (c) cene, po katerih se zadevni izdelek prodaja, kadar je namenjen potrošnji na domačih trgih države ali držav porekla ali izvoza (ali, kadar je to primerno, cene, po katerih se izdelek prodaja iz države ali držav porekla ali izvoza tretji državi ali državam, ali pa informacije o računsko določeni vrednosti izdelka) in podatek o izvoznih cenah ali, kadar je to primerno, o cenah, po katerih se izdelek prvič prepreda neodvisnemu kupcu v Uniji;
- (d) spremembe v obsegu domnevno dampinškega uvoza, učinku tega uvoza na cene podobnega izdelka na trgu Unije in posledičnem učinku tega uvoza na industrijo Unije, kot se ta odraža v ustreznih dejavnikih in indeksih, ki kažejo stanje industrije Unije, kakršni so naštetih v členu 3(3) in (5).
3. Komisija, kolikor je to le mogoče, razišče točnost in primernost v pritožbi dostavljenih dokazov, da ugotovi, ali obstaja dovolj dokazov, da lahko opraviči začetek preiskave.
4. Preiskava na podlagi odstavka 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oziroma nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Uniji, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Unije oziroma je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Unije oziroma da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Uniji, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Unije, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, kadar je delež proizvodnje tistih proizvajalcev v Uniji, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Unije.
5. Razen če je bila sprejeta odločitev, da se začne preiskava, se pristojni organi izogonejo vsakršnemu objavljanju pritožbe, ki zahteva začetek preiskave. Vendar pa se, po prejemu ustrezno dokumentirane pritožbe in še pred postopkom v zvezi z začetkom preiskave, uradno obvesti vlado zadevne države izvoznice.
6. Če se Komisija v posebnih okoliščinah odloči za uvedbo preiskave, ne da bi bila s strani ali v imenu industrije Unije prejeta pisna pritožba z namenom uvedbe take preiskave, se to stori na podlagi zadostnih dokazov o dampingu, škodi in vzročni zvezi, kot je opredeljeno v odstavku 2, ki upravičujejo tako uvedbo. Ko Komisija ugotovi, da je taka preiskava potrebna, državam članicam posreduje informacije.
7. Dokazi tako o dampingu kakor tudi o škodi se pri odločanju o tem, ali naj se začne preiskava ali ne, proučujejo sočasno. Pritožba se zavrne, kadar ni dovolj dokazov bodisi o dampingu ali o škodi, ki bi opravičevali začetek postopka. Postopki se ne začnejo proti državam, katerih uvoz predstavlja tržni delež, ki je manjši od 1 %, razen če take države skupaj predstavljajo 3 % ali več potrošnje Unije.
8. Pritožba se lahko pred začetkom umakne; v tem primeru se šteje, da ni bila vložena.
9. Kadar je očitno, da obstajajo zadostni dokazi, ki upravičujejo začetek postopka, ga Komisija začne v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe in objavi obvestilo v *Uradnem listu Evropske unije*. Kadar so predloženi dokazi nezadostni, je pritožnik o tem obveščen v 45 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji. Komisija informacije o analizi pritožbe državam članicam običajno posreduje v 21 dneh od datuma vložitve pritožbe pri Komisiji.
10. Obvestilo o začetku postopka naznani začetek preiskave, navede izdelek in vpletene države, poda povzetek prejetih informacij in zahteva, da se vse pomembne informacije sporočijo Komisiji.

V njem se navede roke, v katerih se lahko zainteresirane strani javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in informacije tekom preiskave upoštevajo. Prav tako se navede rok, znotraj katerega lahko zainteresirane strani zaprosijo pri Komisiji za zaslišanje v skladu s členom 6(5).

11. Komisija obvesti izvoznike, uvoznike in predstavnika združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, kakor tudi predstavnike države izvoznice in pritožnike, o začetku postopka in, ob primernem upoštevanju zaščite zaupnih informacij, dostavi popolno besedilo pisne pritožbe, ki jo je prejela na podlagi odstavka 1, znanim izvoznikom in pristojnim organom države izvoznice, na zahtevo pa jih da na razpolago tudi drugim vpletenim zainteresiranim stranem. Kadar je število vpletenih izvoznikov zelo veliko, se lahko namesto tega popolno besedilo pisne pritožbe posreduje samo pristojnim organom države izvoznice ali ustreznemu trgovinskemu združenju.

12. Protidampinška preiskava ne sme ovirati postopkov carinjenja.

Člen 6

Preiskava

1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni Unije. Taka preiskava pokriva tako damping kakor tudi škodo in oba pojava se preiskujeta sočasno.

Da bi prišli do reprezentativnih ugotovitev, se določi obdobje preiskave, ki v primeru dampinga običajno pokriva obdobje najmanj šest mesecev neposredno pred začetkom postopka.

Informacije, ki se nanašajo na obdobje, ki sledi obdobju preiskave, se običajno ne upoštevajo.

2. Stranke, ki prejmejo vprašalnike, ki se uporabljajo v protidampinški preiskavi, dobijo za odgovor na razpolago vsaj 30 dni časa. Rok za izvoznike se prične šteti z dnem prejema vprašalnika, za tega pa se šteje, da je bil prejet en teden po dnevu, ko je bil poslan izvozniku ali posredovan ustreznemu diplomatskemu predstavniku države izvoznice. Dovoliti je mogoče podaljšanje navedenega 30-dnevnega obdobja, pri čemer se ustrezno upošteva roke preiskave, pod pogojem, da stranka za tako podaljšanje prikaže ustrezne razloge v smislu svojih konkretnih okoliščin.

3. Komisija lahko zahteva od držav članic, da priskrbijo informacije, države članice pa storijo vse potrebno, da takim zahtevam ugodijo.

Komisiji pošljejo informacije, ki jih ta zahteva, skupaj z rezultati vseh pregledov, preverjanj ali preiskav, ki so bile izvedene.

Kadar so te informacije splošnega pomena ali kadar je njihovo posredovanje zahtevala država članica, jih Komisija posreduje naprej državam članicam, pod pogojem, da informacije niso zaupne; če pa so informacije zaupne, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko zahteva od držav članic, da izvedejo vse potrebne preglede in preverjanja, predvsem med uvozniki, trgovci in proizvajalci v Uniji, in da izvedejo preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da zadevna podjetja dajo svoje soglasje in da je bila vlada zadevne države uradno obveščena in ni vložila nobenega ugovora.

Države članice ukrenejo vse potrebno, da ugodijo takim zahtevam Komisije.

Uradniki Komisije so pooblaščen, če Komisija ali država članica tako zahteva, da pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane strani, ki so se javile v skladu s členom 5(10), se zasliši, če so v roku, ki ga predpisuje obvestilo, objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, vložile pisni zahtevek za zaslišanje, v katerem dokažejo, da so zainteresirane strani, na katere bodo rezultati postopka verjetno vplivali, in da obstajajo posebni razlogi, zaradi katerih bi morale biti zaslišane.

6. Na zahtevo bodo dane uvoznikom, izvoznikom, predstavnikom vlade države izvoznice in pritožnikom, ki so se javili v skladu s členom 5(10), priložnosti, da se sestanejo s tistimi strankami, ki imajo nasprotno interese, tako da se lahko predstavijo nasprotna stališča in argumenti, ki jih izpodbijajo.

Ponujanje takih priložnosti mora upoštevati potrebo po ohranjanju zaupnosti in koristi strank.

Nobena stranka ni prisiljena prisostvovati takemu srečanju in neudeležba ne škoduje primeru te stranke.

Ustne informacije, ki se dajejo v zvezi z določbami tega odstavka, se upoštevajo, če so pozneje potrjene še v pisni obliki.

7. Pritožniki, uvozniki in izvozniki ter njihova predstavnika združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), kakor tudi predstavniki države izvoznice, lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic, ki so pomembne za predstavitev njihovih primerov in niso zaupne v smislu člena 19 ter so uporabljene v preiskavi.

Take stranke se lahko odzovejo na take informacije in njihove pripombe se upoštevajo, če so dovolj utemeljene.

8. Razen v okoliščinah, določenih v členu 18, se v kar največji možni meri preverja natančnost informacij, ki jih dostavijo zainteresirane strani in na katerih temeljijo ugotovitve.

9. Pri postopkih, ki se začnejo na podlagi člena 5(9), se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se take preiskave v vseh primerih zaključijo v 15 mesecih po njihovem začetku v skladu z ugotovitvami, do katerih se pride v primeru zavez na podlagi člena 8, v primeru dokončnih ukrepov pa na podlagi člena 9.

Člen 7

Začasni ukrepi

1. Začasne dajatve se lahko uvedejo, če:

(a) se postopek začne v skladu s členom 5;

(b) je bilo o tem objavljeno obvestilo, in so zainteresirane strani dobile ustrezno priložnost, da predložijo informacije in dajo pripombe v skladu s členom 5(10);

(c) je prišlo dočasne pozitivne ugotovitve, da gre za dumping in posledično škodo za industrijo Unije; in

(d) interes Unije kliče po intervenciji, da se prepreči taka škoda.

Začasne dajatve se ne uvedejo prej kot 60 dni po začetku postopkov, vendar ne pozneje kot devet mesecev po začetku postopkov.

2. Znesekčasne protidampinške dajatve ne sme presegatičasno določene stopnje dumpinga, vendar bi moral biti manjši od navedene stopnje, če bi že taka manjša dajatev bila zadostna, da odstrani škodo, ki jo ima industrija Unije.

3. Začasne dajatve se zavarujejo z jamstvom in sprostitev zadevnih izdelkov v prosti promet Unije je pogojena z zagotovitvijo takega jamstva.

4. Komisija sprejmečasne ukrepe v skladu s postopkom iz člena 15(4).

5. Kadar država članica zahteva takojšnje posredovanje Komisije in kadar so izpolnjeni pogoji iz odstavka 1, Komisija najpozneje v petih delovnih dneh po prejemu zahtevka odloči, ali naj se uvede začasna protidampinška dajatev.

6. Začasne dajatve se lahko uvedejo za šest mesecev, pri čemer se lahko to obdobje podaljša še za nadaljnje tri mesece, lahko pa se uvedejo za devet mesecev. Vendar pa se lahko začasne dajatve podaljšajo ali uvedejo za devetmesečno obdobje samo v primeru, kadar tako zahtevajo izvozniki, ki predstavljajo pomemben delež vpletene trgovine, ali če ne ugovarjajo po tem, ko jih Komisija o tem uradno obvesti.

Člen 8

Zaveze

1. Komisija lahko pod pogojem, da je iz začasne pozitivne ugotovitve razviden obstoj dampinga in škode, v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) sprejme zadovoljive ponudbe prostovoljnih zavez izvoznika, da bo popravil svoje cene ali prenehal izvažati po dampinških cenah, če ugotovi, da je škodljivi učinek dampinga s tem odpravljen.

Začasne dajatve, ki jih je uvedla Komisija v skladu s členom 7(1), oziroma dokončne dajatve, uvedene v skladu s členom 9(4), se v takem primeru in dokler veljajo take zaveze, ne uporabljajo za ustrezní uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvajajo podjetja iz sklepa Komisije o sprejetju zavez, kot je bil naknadno spremenjen.

Zvišanja cen v skladu s takimi zavezami niso večja, kot je potrebno za odpravo stopnje dampinga, hkrati pa bi morala biti nižja od stopnje dampinga, če bi taka zvišanja zadostovala za odpravo škode industriji Unije.

2. Zaveze lahko predlaga Komisija, vendar noben izvoznik ni prisiljen dati take zaveze. Dejstvo, da izvozniki ne ponudijo takih zavez ali ne sprejmejo vabil, da bi tako naredili, na noben način ne vpliva na obravnavo primera.

Vendar se lahko ugotovi, da se bo grožnja škode bolj verjetno uresničila, če se dampinški uvoz nadaljuje. Zaveze se ne zahtevajo ali sprejemajo od izvoznikov, razen če ni prišlo do začasne pozitivne ugotovitve, da gre dejansko za damping in škodo.

Razen v izjemnih okoliščinah se morajo zaveze ponuditi najpozneje ob koncu obdobja, v teku katerega se na podlagi člena 20(5) lahko vlagajo stališča.

3. Ponujenih zavez ni treba sprejeti, če se šteje, da bi bilo njihovo sprejetje nepraktično, kot na primer, kadar je število dejanskih ali potencialnih izvoznikov preveliko, ali zaradi drugih razlogov, vključno zaradi razlogov splošne politike. Zadevnemu izvozniku se lahko sporočijo razlogi, zaradi katerih je bilo predlagano, da se zavrne ponujena zaveza, in se mu lahko da priložnost, da na to poda pripombe. Razlogi za zavrnitev se navedejo v dokončnem sklepu.

4. Od strank, ki ponujajo zavezo, se zahteva, da dostavijo različico te zaveze, ki ni zaupne narave, tako da jo bo mogoče dati na razpolago zainteresiranim stranem v preiskavi.

5. Kadar se zaveze sprejmejo, se preiskava zaključí. Komisija preiskavo zaključí v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

6. Če se zaveze sprejmejo, se preiskava o dampungu in škodi običajno zaključí. V takem primeru, če se izda negativna ugotovitev glede dampinga ali škode, zaveza avtomatično zapade, razen v primerih, kadar je taka ugotovitev v veliki meri posledica obstoja zaveze. V takih primerih se lahko zahteva, da se zaveza za določeno smiselno obdobje zadrži.

V primeru, če pride do pozitivne ugotovitve, da damping in škoda dejansko obstajata, zaveza ostane v veljavi v skladu s svojimi pogoji in določbami te uredbe.

7. Komisija od vsakega izvoznika, od katerega je prejela zavezo, zahteva, da občasno dostavi informacije, ki se nanašajo na izpolnjevanje te zaveze, in da dovoli preverjanje ustreznih podatkov. Neizpolnjevanje takih zahtev se tolmači kot kršenje zaveze.

8. Kadar se zaveze sprejmejo od določenih izvoznikov v teku preiskave, se za namene člena 11 šteje, da te zaveze veljajo od datuma, ko se preiskava za ustrezno državo izvoznico zaključi.

9. V primeru, da katera koli stranka krši ali umakne zavezo, ali v primeru, da Komisija prekliče sprejetje zaveze, se sprejetje zaveze prekliče bodisi s sklepom Komisije bodisi z uredbo Komisije, kot je primerno, in se avtomatično uporablja začasna dajatev, ki jo Komisija uvede v skladu s členom 7, ali dokončna dajatev, uvedena v skladu s členom 9(4), pod pogojem, da je imel zadevni izvoznik možnost predložiti pripombe, razen kadar ta izvoznik zavezo umakne. Ko se Komisija odloči umakniti zavezo, državam članicam posreduje informacije.

Katera koli stranka ali država članica lahko posreduje *prima facie* dokaze, iz katerih je razvidna kršitev zaveze. Naknadno ugotavljanje, ali je bila zaveza res kršena, se običajno zaključi v šestih mesecih, nikakor pa ne pozneje kot v devetih mesecih po ustrezno utemeljeni zahtevi.

Komisija pri nadzoru nad izvajanjem zavez lahko zahteva pomoč pristojnih organov držav članic.

10. Začasna dajatev se lahko uvede v skladu s členom 7 na podlagi najboljših razpoložljivih informacij, kadar obstaja razlog za domnevo, da se zaveza krši, ali ob kršitvi ali umiku zaveze, kadar preiskava, ki je privedla do zaveze, še ni zaključena.

Člen 9

Zaključek brez ukrepov; uvedba dokončnih dajatev

1. Kadar se pritožba umakne, se lahko postopek zaključi, razen če tak zaključek ne bi bil v interesu Unije.

2. Kadar zaščitni ukrepi niso potrebni, se preiskava ali postopek zaključi. Komisija zaključi preiskavo v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3).

3. Za postopek, ki se začne na podlagi člena 5(9), običajno velja, da je škoda zanemarljiva, kadar je zadevni uvoz manjši kot obseg, opisan v členu 5(7). Isti postopek se takoj zaključi, kadar se ugotovi, da je stopnja dampinga, izražena kot odstotek izvozne cene, manjša kot 2 %, pod pogojem, da se zaključi samo preiskava, kadar je stopnja manjša kot 2 % za individualne izvoznike, da pa ti sami ostanejo predmet postopka in morebitne ponovne preiskave pri kakršnem koli poznejšem pregledu, ki se za zadevno državo izvaja na podlagi člena 11.

4. Kadar končno ugotovljena dejstva kažejo na obstoj dampinga in s tem povzročene škode ter interes Unije zahteva intervencijo v skladu s členom 21, Komisija uvede dokončno protidampinško dajatev v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Kadar veljajo začasne dajatve, Komisija začne ta postopek najpozneje en mesec pred iztekom veljavnosti takih dajatev.

Znesek protidampinške dajatev ne presega ugotovljene stopnje dampinga, moral pa bi biti manjši od te stopnje, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.

5. Protidampinška dajatev se v ustreznih zneskih uvede v vsakem primeru in brez razlikovanja za vse uvoze izdelka iz vseh virov, za katere se ugotovi, da so pod ceno in povzročajo škodo, razen za uvoze iz tistih virov, iz katerih so bila podjetja izvzeta pod pogoji te uredbe.

Uredba, ki uvaja protidampinške ukrepe, določi dajatev za posameznega dobavitelja, če to ni izvedljivo, pa za zadevno državo dobaviteljico. Proizvajalci, ki so pravno ločeni od drugih proizvajalcev ali so pravno ločeni od države, se lahko vseeno štejejo kot enoten subjekt za namen določitve dajatve. Za uporabo tega pododstavka je treba upoštevati dejavnike, kot so obstoj strukturnih ali podjetniških povezav med državo in izvozniki ali med izvozniki, nadzor ali dejanski vpliv države glede oblikovanja cen in proizvodnje ali gospodarska struktura države dobaviteljice.

6. Ko Komisija omeji preiskavo v skladu s členom 17, nobena protidampinška dajatev na uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili v skladu s členom 17, vendar niso bili vključeni v preiskavo, ne presega tehtanega povprečja stopnje dampinga, ki je bilo ugotovljeno za stranke v vzorcu, ne glede na to, ali je normalna vrednost za te stranke izračunana na podlagi člena 2(1) do (6) ali točke (a) člena 2(7).

Za namene tega odstavka Komisija zanemari vse ničelne in *de minimis* stopnje in stopnje, ki se ugotovijo v okoliščinah, navedenih v členu 18.

Individualne dajatve se uporabijo pri uvozu od katerega koli izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja individualna obravnava, kot jo določa člen 17.

Člen 10

Retroaktivnost

1. Začasni ukrepi in dokončne protidampinške dajatve se uporabijo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko začne veljati ukrep, sprejet na podlagi členov 7(1) ali 9(4), kar je odvisno od konkretnega primera, pri čemer veljajo izjeme, določene v tej uredbi.

2. Kadar se uporablja začasna dajatev, dokončno ugotovljena dejstva pa kažejo na obstoj dampinga in škode, Komisija ne glede na to, ali se bo uvedla dokončna protidampinška dajatev, določi, kakšen delež začasne dajatve se dokončno pobere.

V ta namen „škoda“ ne vsebuje znatne zamude pri izgradnji industrije Unije, niti grožnje znatne škode, razen kadar se ugotovi, da bi se to v odsotnosti začasnih ukrepov razvilo v znatno škodo. V vseh ostalih primerih, tudi ko gre za omenjeno grožnjo ali zamudo, se vsi začasni zneski sprostijo, dokončne dajatve pa se lahko uvedejo samo od datuma, ko se dokončno ugotovi omenjena grožnja ali znatna zamuda.

3. Če je dokončna protidampinška dajatev višja kot začasna dajatev, se razlika ne pobere. Če je dokončna dajatev nižja kot začasna dajatev, se dajatev ponovno izračuna. Kadar je končna ugotovitev negativna, se začasna dajatev ne potrdi.

4. Dokončno protidampinško dajatev se lahko zaračuna za izdelke, ki so vstopili za potrošnjo ne več kot 90 dni pred dnevom začetka uporabe začasnih ukrepov, vendar ne pred začetkom preiskave, pod pogojem, da:

(a) je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5);

(b) je Komisija dala prizadetim uvoznikom priložnost, da podajo svoje pripombe;

- (c) je bilo v zvezi z zadevnim izdelkom opaziti damping preko daljšega obdobja ali pa se je uvoznik zavedal ali pa bi se bil moral zavedati dampinga, kar zadeva obseg dampinga in domnevno ali ugotovljeno škodo; in
- (d) poleg ravni uvoza, ki je povzročal škodo v teku obdobja preiskave, obstaja nadaljnja znatna rast uvoza, ki bo zaradi svoje časovne opredeljenosti in obsega in drugih okoliščin verjetno resno ogrozil popravljalni učinek dokončne protidampinške dajatve, ki se bo uporabila.

5. V primerih kršitve ali umika zaveze se lahko obračunajo dokončne dajatve za blago, ki vstopa v prosti promet ne več kot 90 dni pred uporabo začasnih ukrepov, pod pogojem, da je bil ta uvoz registriran v skladu s členom 14(5), in da se nobeno tako retroaktivno ocenjevanje ne bo nanašalo na uvoz, ki je vstopil pred kršitvijo ali umikom zaveze.

Člen 11

Trajanje, pregledi in vračila

1. Protidampinški ukrep ostane v veljavi samo tako dolgo in samo v takem obsegu, kot je treba, da se prepreči damping, ki povzroča škodo.

2. Dokončni protidampinški ukrep preneha veljati pet let po njegovi uvedbi ali pet let od datuma zaključka zadnjega pregleda, ki je obravnaval tako damping kot tudi škodo, razen če je v tem pregledu določeno, da bo po izteku ukrepov verjetno prišlo do nadaljevanja ali do ponovnega pojava dampinga in škode. Tak pregled zaradi izteka ukrepa se začne na pobudo Komisije ali pa na zahtevo, ki jo vložijo proizvajalci v Uniji ali pa se vloži v njihovem imenu, in ukrep ostane v veljavi, dokler ni znan rezultat tega pregleda.

Pregled ob izteku ukrepa se začne, kadar zahtevek zanj vsebuje dovolj dokazov, da bi konec ukrepov verjetno imel za posledico nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampinga ali škode. Na tako verjetnost lahko na primer kažejo dokazi o nadaljevanju dampinga in škode ali dokazi, da je odstranitev škode deloma ali v celoti posledica obstoja ukrepov, ali dokazi, da so okoliščine, v katerih se nahajajo izvozniki, ali pa okoliščine na trgu take, da kažejo na verjetnost nadaljevanja škodljivega dampinga.

Pri izvajanju preiskav, po tem odstavku, se izvoznikom, uvoznikom, predstavnikom države izvoznice in proizvajalcem v Uniji da možnost, da podrobneje razložijo, spodbijajo ali komentirajo zadeve, opisane v zahtevku po pregledu, in sklepi se sprejmejo ob primernem upoštevanju vseh relevantnih in ustrezno dokumentiranih dokazov, predloženih v zvezi z vprašanjem, ali je verjetno oziroma ni verjetno, da bi konec ukrepov povzročil nadaljevanje ali ponovno pojavljanje dampinga in škode.

Obvestilo o bližajočem se koncu ukrepov se objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ob primernem času v zadnjem letu obdobja uporabe ukrepov, kot je opredeljeno v tem odstavku. Po tem imajo proizvajalci v Uniji najpozneje tri mesece pred koncem petletnega obdobja pravico vložiti zahtevek za pregled v skladu z drugim pododstavkom. Prav tako se objavi obvestilo, ki naznani dejansko prenehanje ukrepov na podlagi tega odstavka.

3. Potrebo po nadaljevanju izvajanja ukrepov je mogoče pregledati, kadar je to upravičeno, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali, pod pogojem, da je minilo smiselno dolgo obdobje vsaj enega leta od uvedbe dokončnega ukrepa, na zahtevo katerega koli izvoznika ali uvoznika ali proizvajalcev v Uniji, če ta zahteva vsebuje dovolj dokazov, ki utemeljujejo potrebo po takem vmesnem pregledu.

Vmesni pregled se začne, kadar zahteva vsebuje dovolj dokazov, da nadaljnje izvajanje ukrepa ni več potrebno za preprečevanje dampinga in/ali da bi se škoda verjetno ne nadaljevala oziroma se ne bi spet pojavljala, če se ukrep odstrani ali spremeni, ali pa, da obstoječi ukrep ni ali pa ni več zadosten, da prepreči damping, ki povzroča škodo.

Pri izvajanju preiskav na podlagi tega odstavka, Komisija med drugim oceni, ali so se okoliščine glede dampa in škode znatno spremenile, ali če obstoječi ukrepi dosegajo želene rezultate pri odstranjevanju škode, ki je bila prej ugotovljena v zvezi s členom 3. V tem pogledu se pri končnem odločanju upoštevajo vsi relevantni in ustrezno dokumentirani dokazi.

4. Pregled se izvede tudi za namene določanja individualnih stopenj dampa za nove izvoznike v obravnavani državi izvoznici, ki niso izvažali izdelka v obdobju preiskave, na osnovi katerega so bili ukrepi določeni.

Pregled se začne, kadar lahko novi izvoznik ali proizvajalec dokaže, da ni povezan z nobenim od izvoznikov ali proizvajalcev v državi izvoznici, ki so predmet protidampinskih ukrepov za ta izdelek, in da je dejansko izvažal v Unijo po obdobju preiskave, ali kadar lahko dokaže, da je prevzel nepreklicno pogodbeno obveznost, da izvozi znatno količino v Unijo.

Pregled za novega izvoznika se začne in se pospešeno izvaja po tem, ko so imeli proizvajalci v Uniji možnost predložiti pripombe. Z uredbo Komisije, s katero se začne pregled, se prekliče obstoječa veljavna dajatev za novega zadevnega izvoznika, tako da se spremeni uredba, ki je tako dajatev uvedla, hkrati pa podredi uvoz registraciji v skladu s členom 14(5) z namenom, da zagotovi, da se lahko v primeru, če bi pregled ugotovil v zvezi s tem izvoznikom pojav dampa, protidampinske dajatve obračunajo retroaktivno do dne začetka pregleda.

Določbe tega odstavka se ne uporabljajo, kadar so bile dajatve uvedene v skladu s členom 9(6).

5. Ustrezne določbe te uredbe v zvezi s postopki in vodenjem preiskav razen tistih, ki se nanašajo na roke, se uporabljajo za vsak pregled, ki se opravlja na podlagi odstavkov 2, 3 in 4.

Pregledi, ki se opravljajo na podlagi odstavkov 2 in 3, se izvedejo čim hitreje in se običajno zaključijo v 12 mesecih od datuma začetka pregleda. V vsakem primeru pa se pregledi na podlagi odstavkov 2 in 3 zaključijo v 15 mesecih od začetka.

Pregledi na podlagi odstavka 4 se v vseh primerih zaključijo v devetih mesecih od datuma začetka.

Če se pregled, ki se izvaja na podlagi odstavka 2, začne med tem, ko v istem postopku poteka že pregled na podlagi odstavka 3, se pregled na podlagi odstavka 3 zaključi istočasno kot pregled na podlagi odstavka 2.

Če preiskava ni zaključena v rokih, navedenih v drugem, tretjem in četrtem pododstavku, potem ukrepi:

- prenehajo veljati v primeru preiskav na podlagi odstavka 2,
- prenehajo veljati v primeru preiskav, ki se vzporedno opravljajo na podlagi odstavkov 2 in 3, bodisi kadar se je začela preiskava na podlagi odstavka 2 med tem, ko je v istem postopku potekal že pregled na podlagi odstavka 3, ali kadar sta se taka pregleda začela istočasno, ali
- ostanejo nespremenjeni v primeru preiskav na podlagi odstavkov 3 in 4.

Obvestilo o dejanskem prenehanju veljavnosti ali ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se nato objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

6. Preglede na podlagi tega člena začne Komisija. Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) odloči, ali bo začela preglede na podlagi odstavka 2 tega člena ali ne. Poleg tega državam članicam zagotovi informacije, ko posamezni gospodarski subjekt ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek pregleda na podlagi odstavkov 3 in 4 tega člena, ter ko Komisija dokončno preuči ta zahtevek ali sama ugotovi, da je treba preučiti potrebo po nadaljnjem uvajanju ukrepov.

Kadar je to upravičeno s pregledi, se ukrepi v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3) prekličejo ali ohranijo na podlagi odstavka 2 tega člena oziroma prekličejo, ohranijo ali spremenijo na podlagi odstavkov 3 in 4 tega člena.

Kadar se ukrepi prekličejo za posamezne izvoznike, ne pa za državo kot celoto, za take izvoznike še vedno velja postopek in se jih lahko avtomatično ponovno pregleda pri vsakem naslednjem pregledu, ki se izvaja za navedeno državo na podlagi tega člena.

7. Kadar pregled ukrepov na podlagi odstavka 3 poteka ob koncu obdobja uporabe ukrepov, kot je to opredeljeno v odstavku 2, tak pregled obravnava tudi okoliščine, določene v odstavku 2.

8. Ne glede na odstavek 2 lahko uvoznik zaprosi za vračilo pobranih dajatev, kadar se pokaže, da je bila stopnja dampinga, na osnovi katere so bile dajatve plačane, odstranjena ali pa zmanjšana na raven, ki je nižja kot raven veljavne dajatve.

Ko zahteva vračilo protidampinskih dajatev, uvoznik Komisiji predloži prošnjo. Prošnja se posreduje preko države članice z ozemlja, na katerem so bili izdelki sproščeni v prosti promet, v šestih mesecih od datuma, ko so pristojni organi na ustrezen način določili znesek dokončnih dajatev, ki se zaračunajo, ali od datuma, ko je bila dokončno sprejeta odločitev, da se poberejo zneski zavarovanja, dani v obliki začasne dajatve. Države članice nemudoma posredujejo prošnjo Komisiji.

Prošnja za vračilo denarja velja kot ustrezno podprta z dokazi, kadar vsebuje natančne informacije o znesku protidampinskih dajatev, katerega vračilo se zahteva, in vso carinsko dokumentacijo, ki se nanaša na izračun in plačilo takega zneska. Vsebuje tudi dokaz za reprezentativno obdobje normalnih vrednosti in izvoznih cen pri izvozu v Unijo za izvoznika ali proizvajalca, za katerega dajatev velja. V primerih, kadar uvoznik ni povezan z zadevnim izvoznikom ali proizvajalcem in take informacije niso takoj dostopne, ali kadar izvoznik ali proizvajalec noče dati uvozniku teh informacij, prošnja vsebuje izjavo izvoznika ali proizvajalca, da je bila stopnja dampinga zmanjšana ali odstranjena, kot je to določeno v tem členu, in da bodo ustrezni podporni dokazi o tem dostavljeni Komisiji. Kadar izvoznik ali proizvajalec takih dokazov ne pošlje v razumnem roku, se prošnja zavrne.

Komisija odloči, ali in v kolikšni meri bi bilo treba ugoditi prošnji, lahko pa tudi kadar koli odloči, da začne vmesni pregled, nato pa se informacije in ugotovitve iz takega pregleda, ki se izvaja v skladu z določbami, ki se uporabljajo za take preglede, uporabijo za odločitev, ali in v kolikšni meri je vračilo denarja upravičeno. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko dokončno preuči prošnjo.

Vračilo dajatev se običajno izvede v 12 mesecih, v nobenem primeru pa ne pozneje kot v 18 mesecih po datumu, ko je uvoznik izdelka, ki je predmet protidampinskih dajatev, vložil prošnjo za vračilo, podprto z ustreznimi dokazi.

Odobrena denarna vračila države članice običajno izplačajo v 90 dneh po odločitvi Komisije.

9. Pri vseh preiskavah, povezanih z ustreznim pregledom ali vračilom denarja, ki se izvajajo na podlagi tega člena, Komisija, pod pogojem, da se okoliščine ne spremenijo, uporabi isto metodologijo kakor pri preiskavi, na osnovi katere je bila dajatev določena, ob ustreznem upoštevanju člena 2, zlasti odstavkov 11 in 12, ter člena 17.

10. Pri vsaki preiskavi, ki se izvaja na podlagi tega člena, Komisija pregleda zanesljivost izvoznih cen v skladu s členom 2. Vendar, kadar se odloči računsko določiti izvozno ceno v skladu s členom 2(9), jo izračuna brez odštevanja zneskov plačanih protidampinskih dajatev, če se dostavijo prepričljivi dokazi, da se dajatev ustrezno odraža v cenah pri nadaljnji prodaji in v vseh nadaljnjih prodajnih cenah v Uniji.

Člen 12

Absorpcija

1. Kadar industrija Unije ali katera koli druga zainteresirana stran predloži, običajno v dveh letih od začetka veljavnosti ukrepov, zadostne informacije, ki pokažejo, da so se izvozne cene po obdobju prvotne preiskave in pred ali po uvedbi ukrepov znižale ali da ni bilo gibanja ali zadostnega gibanja cen pri nadaljnji prodaji ali vseh nadaljnjih prodajnih cen uvoženega izdelka v Uniji, lahko Komisija ponovno začne preiskavo, da preveri, ali ima ukrep učinek na zgoraj navedene cene. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko zainteresirana stran predloži dovolj informacij, ki upravičujejo ponovni začetek preiskave, in ko jih Komisija dokončno preuči.

Preiskava se lahko ponovno opravi pod pogoji, določenimi v prvem pododstavku, na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice.

2. V teku ponovne preiskave na podlagi tega člena imajo izvozniki, uvozniki in proizvajalci v Uniji možnost, da pojasnijo situacijo glede cen pri nadaljnji prodaji in vseh nadaljnjih prodajnih cen. Če se ugotovi, da bi bil ukrep moral voditi do gibanj teh cen, potem se z namenom odstraniti škodo, ki je bila predhodno ugotovljena v skladu s členom 3, izvozne cene ponovno ocenijo v skladu s členom 2 in se stopnje dampinga ponovno izračunajo, tako da se upoštevajo na novo ocenjene izvozne cene. Kadar se šteje, da so izpolnjeni pogoji iz člena 12(1) zaradi padca izvoznih cen, ki se je zgodil po prvotnem obdobju preiskave in pred uvedbo ukrepov ali po njej, se lahko ponovno izračunajo stopnje dampinga zaradi upoštevanja takih nižjih izvoznih cen.

3. Kadar se pri ponovni preiskavi na podlagi tega člena pokaže povečan damping, lahko Komisija glede na nove ugotovitve o izvoznih cenah spremeni veljavne ukrepe v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Znesek protidampinške dajatve, uvedene na podlagi tega člena, ne presega dvakratnega zneska prvotno uvedene dajatve.

4. Ustrezne določbe členov 5 in 6 se uporabljajo za katero koli ponovno preiskavo, izvedeno na podlagi tega člena, pri tem pa se ta ponovna preiskava opravi kar najhitreje in se običajno zaključi v šestih mesecih od dne začetka ponovne preiskave. Vsekakor se take ponovne preiskave v vsakem primeru zaključijo v devetih mesecih od začetka ponovne preiskave.

Če se ponovna preiskava ne zaključi v rokih, navedenih v prvem pododstavku, ostanejo ukrepi nespremenjeni. Obvestilo o ohranitvi ukrepov na podlagi tega odstavka se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

5. Domnevne spremembe normalne vrednosti se v okviru tega člena upoštevajo samo v primeru, kadar so dane Komisiji na razpolago vse informacije o popravljenih normalnih vrednostih, ustrezno utemeljene z dokazi, in sicer v rokih, določenih v obvestilu o začetku preiskave. Kadar preiskava vključuje ponovno preiskavo normalnih vrednosti, se lahko uvoz podredi registraciji v skladu s členom 14(5), dokler ni znan rezultat ponovne preiskave.

Člen 13

Izogibanje

1. Protidampinške dajatve, ki se uvedejo na podlagi te uredbe, se lahko razširijo na uvoz podobnih izdelkov, bodisi rahlo spremenjenih ali nespremenjenih, iz tretjih držav; ali na uvoz rahlo spremenjenih podobnih izdelkov iz države, za katero veljajo ukrepi; ali njihovih delov, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

Protidampinške dajatve, ki ne presegajo preostalih protidampinških dajatev, uvedenih v skladu s členom 9(5), se lahko razširijo na uvoz iz družb, ki uporabljajo individualne dajatve v državah, za katere veljajo ukrepi, kadar pride do izogibanja veljavnim ukrepom.

Izogibanje se opredeli kot sprememba v trgovinskih vzorcih med tretjimi državami in Unijo ali med posameznimi družbami v državi, kjer veljajo ukrepi, in Unijo, do katere pride zaradi prakse, postopka ali dejavnosti, za katero ni zadostnega vzroka ali ni gospodarsko upravičena, z izjemo uvedbe dajatve, ter kadar obstajajo dokazi o škodi ali o tem, da se popravljalni učinki dajatve spodkopavajo s cenami in/ali količinami podobnega izdelka, ter kadar obstajajo dokazi o dampingu v zvezi z normalnimi vrednostmi, predhodno ugotovljenimi za podoben izdelek, če je potrebno v skladu z določbami člena 2.

Praksa, postopek ali dejavnost iz tretjega pododstavka vključuje, med drugim:

- (a) rahlo spremembo zadevnega izdelka, da se vključi v carinske oznake, ki običajno niso predmet ukrepov, pod pogojem, da sprememba ne povzroči spremembe njegovih bistvenih značilnosti;
- (b) pošiljko izdelka, za katerega veljajo ukrepi, preko tretjih držav;
- (c) reorganizacijo lastnih prodajnih vzorcev in poti izvoznikov in proizvajalcev v državi, za katero veljajo ukrepi, da bi morebiti izvažali njihove izdelke v Unijo preko proizvajalcev, ki uporabljajo individualne stopnje dajatev, ki so nižje od stopenj, ki se uporabljajo za izdelke proizvajalcev;
- (d) v okoliščinah, prikazanih v odstavku 2, sestavljanje delov s postopkom sestavljanja v Uniji ali tretji državi.

2. Za določeno aktivnost sestavljanja v Uniji ali tretji državi se šteje, da se izogiba veljavnim ukrepom, kadar:

- (a) se je aktivnost pričela ali znatno okrepila po tem, ali pa neposredno pred tem, ko se je začela protidampinška preiskava, zadevni deli pa prihajajo iz države, ki je predmet teh ukrepov; in
- (b) vrednost delov predstavlja 60 % ali več celotne vrednosti delov sestavljenega izdelka, vendar pa se v nobenem primeru ne šteje, da gre za izogibanje, kadar je dodana vrednost, za katero se poveča vrednost delov, vnesenih tekom aktivnosti sestavljanja ali končne izdelave, večja od 25 % proizvodnih stroškov; in
- (c) so popravljalni učinki dajatve oslabljeni v smislu cen in/ali količin sestavljenega podobnega izdelka in obstajajo dokazi o dampungu v zvezi z normalnimi vrednostmi, ki so bile prehodno ugotovljene za podobne ali sorodne izdelke.

3. Preiskave se začnejo na podlagi tega člena na pobudo Komisije ali na zahtevo države članice ali katere koli zainteresirane strani na podlagi zadostnih dokazov o dejavnih iz odstavka 1. Začnejo se z uredbo Komisije, ki lahko da carinskim organom tudi navodila, da uvoz pogojujejo z registracijo v skladu s členom 14(5) ali da zahtevajo jamstva. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko zainteresirana stran ali država članica predloži zahtevek, v katerem utemelji začetek preiskave, ter ko Komisija dokončno preuči ta zahtevek ali sama ugotovi, da je treba začeti preiskavo.

Preiskave izvaja Komisija. Pomagajo ji lahko carinski organi, preiskava pa se zaključi v devetih mesecih.

Kadar dokončno preverjena dejstva upravičujejo razširitev ukrepov, to stori Komisija v skladu s postopkom pregleda iz člena 15(3). Razširitev začne veljati z datumom, na katerega je bila uvedena registracija na podlagi člena 14(5) ali na katerega so bila zahtevana jamstva. Ustrezne postopkovne določbe te uredbe v zvezi z začetkom in vodenjem preiskav se uporabljajo na podlagi tega člena.

4. Za uvoz podjetij, katerim so odobrena izvzetja, registracija na podlagi člena 14(5) ali ukrepi ne veljajo.

Zahtevki za izvzetja, ki so jim priložena ustrezna dokazila, se predložijo v rokih, določenih v uredbi Komisije, ki začenja preiskavo.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo izven Unije, se izvzetja lahko odobrijo proizvajalcem zadevnega izdelka, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi, in za katere se ugotovi, da niso vpleteni v izogibanje, kakor je opredeljeno v odstavkih 1 in 2 tega člena.

Kadar se praksa, postopek ali dejavnost izogibanja dogajajo v Uniji, se izvzetja lahko odobrijo uvoznikom, ki lahko dokažejo, da niso povezani z nobenim proizvajalcem, za katerega veljajo ukrepi.

Te izjeme se odobrijo s sklepom Komisije in veljajo v obdobju in pod pogoji, določenimi v navedenem sklepu. Komisija državam članicam zagotovi informacije, ko dokonča svojo analizo.

Pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 11(4), se izvzeta lahko odobrijo po zaključku preiskave, ki vodi k razširitvi ukrepov.

Pod pogojem, da je preteklo najmanj eno leto od razširitve ukrepov in v primeru občutnega števila strank, ki zahtevajo ali bi potencialno zahtevale izjemo, se Komisija lahko odloči, da sproži pregled razširitve ukrepov. Vsak tak pregled se izvaja v skladu z določbami člena 11(5), kakor se uporabljajo za preglede na podlagi člena 11(3).

5. Nič v tem členu ne ovira običajne uporabe veljavnih določb, ki se nanašajo na carinske dajatve.

Člen 14

Splošne določbe

1. Začasne ali dokončne protidampinške dajatve se uvedejo z uredbo, pobirajo pa jih države članice v obliki, po določeni stopnji in v skladu z drugimi kriteriji, določenimi v uredbi, ki uvaja take dajatve. Take dajatve se tudi pobirajo neodvisno od carin, davkov in drugih dajatev, ki se običajno plačujejo pri uvozu.

Noben izdelek ne sme biti hkrati predmet protidampinških in izravnalnih dajatev, če sta obe vrsti dajatev namenjeni reševanju ene in iste situacije, ki izhaja iz dampinga ali iz izvoznega subvencioniranja.

2. Uredbe, s katerimi se uvedejočasne ali dokončne protidampinške dajatve, in uredbe ali sklepi, s katerimi se sprejmejo zaveze ali zaključujejo preiskave ali postopki, se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije*.

Take uredbe ali sklepi vsebujejo ob ustreznem upoštevanju zaupnosti informacij imena izvoznikov, če je to mogoče, ali vpletenih držav, opis izdelka in povzetek bistvenih dejstev in premislekov, povezanih z odločitvami o dampingu in škodi. V vsakem primeru se izvod uredbe ali sklepa pošlje znanim zainteresiranim stranem. Določbe tega odstavka se uporabljajo smiselno za preglede.

3. Posebne določbe, še posebej v zvezi s skupno opredelitvijo pojma porekla, kot so vsebovane v Uredbi (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, se lahko sprejmejo na podlagi te uredbe.

4. V interesu Unije se lahko ukrepi, uvedeni na podlagi te uredbe, s sklepom Komisije v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) za devet mesecev začasno opustijo. Opustitev lahko Komisija v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) podaljša za dodatno obdobje, ki ne presega enega leta.

Ukrepe je mogoče začasno opustiti le, kadar se razmere na trgu začasno spremenijo v tolikšni meri, da je malo verjetno, da bi se škoda zaradi opustitve nadaljevala, ter pod pogojem, da je imela industrija Unije možnost dati pripombe in so bile te pripombe upoštevane. Ukrepe je mogoče v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 15(2) kadar koli ponovno uvesti, če razlogi za opustitev ne veljajo več.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije (UL L 269, 10.10.2013, str. 1).

5. Komisija lahko po tem, ko je pravočasno obvestila države članice, carinskim organom naroči, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za registracijo uvoza, tako da se ukrepi nato lahko uporabljajo za ta uvoz od datuma take registracije. Uvoz se lahko pogojuje z registracijo na osnovi zahteve industrije Unije, ki vsebuje zadostne dokaze, ki upravičujejo tako ukrepanje. Registriranje uvede uredba, ki navede namen te aktivnosti in, če je to primerno, ocenjen znesek možnih bodočih obveznosti. Uvoz ni predmet registracije več kot devet mesecev.
6. Države članice Komisiji poročajo vsak mesec o uvozu izdelkov, ki so predmet preiskave in ukrepov, in o znesku dajatev, ki so bile pobrane na podlagi te uredbe.
7. Brez poseganja v odstavek 6 lahko Komisija za posamezni primer zaprosi države članice, da ji posredujejo podatke, ki so potrebni za učinkovito spremljanje uporabe ukrepov. S tem v zvezi se uporabljajo določbe člena 6(3) in (4). Za vse podatke, ki jih predložijo države članice na podlagi tega člena, veljajo določbe člena 19(6).

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 4 navedene uredbe.
5. Pri uporabi pisnega postopka na podlagi člena 3(5) Uredbe (EU) št. 182/2011 za sprejetje dokončnih ukrepov na podlagi odstavka 3 tega člena ali odločitev o uvedbi ali neuvedbi pregledov zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(6) te uredbe se ta postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva večina članov odbora, kot je opredeljeno v členu 5(1) Uredbe (EU) št. 182/2011. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko je v odboru potekala razprava o osnutku ukrepa, se tak postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva navadna večina članov odbora. Pri uporabi pisnega postopka v drugih primerih, ko odbor ni razpravljal o osnutku ukrepa, se tak postopek zaključi brez rezultata, kadar v roku, ki ga določi predsednik, tako odloči predsednik ali to zahteva vsaj četrtina članov odbora.
6. Odbor lahko razpravlja o katerem koli vprašanju v zvezi z uporabo te uredbe, ki ga zastavi Komisija, ali na zahtevo države članice. Države članice lahko v odboru ali neposredno pri Komisiji zahtevajo informacije in izmenjajo stališča.

Člen 16

Obiski zaradi preveritve

1. Komisija, kadar se ji zdi primerno, izvede obiske, da preveri evidence uvoznikov, izvoznikov, trgovcev, zastopnikov, proizvajalcev, trgovinskih združenj in organizacij in preveri informacije, ki so ji bile dostavljene glede dampinga in škode. Če ni ustreznega in pravočasnega odgovora, se Komisija lahko odloči, da obiska zaradi preveritve ne izvede.

2. Komisija lahko po potrebi izvede preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da od ustreznih podjetij dobi soglasje, da nadalje uradno obvesti predstavnike vlade v zadevni državi in da slednja preiskavi ne ugovarja. Takoj ko dobi soglasje zadevnih podjetij, Komisija uradno obvesti pristojne organe države izvoznice o imenih in naslovih podjetij, ki jih bo obiskala, in o dogovorjenih datumih obiskov.
3. Zadevna podjetja se obvesti o naravi informacij, ki se bodo preverjale med obiski zaradi preveritve, in o vseh nadaljnjih informacijah, ki jih je treba zagotoviti v teku takih obiskov, čeprav to ne izključuje možnosti, da se tekom preverjanja pojavijo zahteve po zagotovitvi nadaljnjih podrobnosti glede dobljenih informacij.
4. Pri preiskavah, ki se izvajajo na podlagi odstavkov 1, 2, in 3, Komisiji pomagajo uradniki tistih držav članic, ki to zahtevajo.

Člen 17

Vzorčenje

1. V primerih, kadar gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.
2. Končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija, vendar je dana prednost izbiranju vzorca ob posvetovanju z zadevnimi strankami in njihovem soglasju, pod pogojem, da se te stranke javijo in dostavijo dovolj informacij v treh tednih po začetku preiskave, tako da se lahko izbere reprezentativen vzorec.
3. V primerih, kadar je bila preiskava v skladu s tem členom omejena, se vseeno izračuna individualna stopnja dampinga za vsakega izvoznika ali proizvajalca, ki v začetku ni bil izbran, ki predloži potrebne informacije v okviru rokov, ki jih določa ta uredba, razen kadar je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava zaključi v primernem času.
4. Kadar je odločeno, da se bodo jemali vzorci, obstaja pa določeno pomanjkanje sodelovanja med nekaterimi ali vsemi izbranimi strankami, ki bo verjetno znatno vplivalo na izid preiskave, se lahko izbere nov vzorec.

Vendar, če še naprej obstaja znatna stopnja pomanjkanja sodelovanja in ni dovolj časa za izbiro novega vzorca, se uporabijo relevantne določbe člena 18.

Člen 18

Nesodelovanje

1. V primerih, ko katera koli stranka ne dovoli dostopa do informacij ali na kak drug način ne dobavi potrebnih informacij v rokih, ki jih navaja ta uredba, ali pa močno ovira preiskavo, se lahkočasne ali dokončne ugotovitve, bodisi pozitivne ali negativne, naredijo na osnovi dostopnih dejstev.

Kadar se ugotovi, da je katera koli zainteresirana stran dostavila napačne ali zavajajoče informacije, se te informacije ne upoštevajo in se lahko uporabijo dostopna dejstva.

Zainteresirane strani je treba opozoriti na posledice nesodelovanja.

2. Če se odgovor ne posreduje v računalniški obliki, se to ne šteje kot nesodelovanje, pod pogojem, da zainteresirana stran dokaže, da bi ji posredovanje odgovora v zahtevani obliki povzročilo nerazumno dodatno obremenitev ali nerazumne dodatne stroške.

3. Kadar informacije, ki jih predloži zainteresirana stran, niso idealne v vseh pogledih, se jih vseeno ne sme zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso take, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stran delovala po svojih najboljših zmožnostih.

4. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, mora biti stranka, ki jih pošilja takoj obveščena o razlogih za to in ji mora biti dana priložnost, da dostavi nadaljnje razlage v določenem roku. Če se razlage ocenijo kot nezadovoljive, se razlogi za zavrnitev takih dokazov ali informacij razkrijejo in navedejo v objavljenih ugotovitvah.

5. Če ugotovitve, vključno s tistimi o normalni vrednosti, temeljijo na določbah odstavka 1, vključno z informacijami, dostavljenimi v pritožbi, se, kadar je to izvedljivo, in ob ustreznem upoštevanju rokov preiskave, preverijo na osnovi drugih neodvisnih virov, ki so morda na razpolago, kot so objavljeni ceniki, uradne uvozne statistike in carinski podatki ali informacije, dostavljene od drugih zainteresiranih strani tekom preiskave.

Take informacije lahko vključujejo ustrezne podatke, ki se nanašajo na svetovni trg ali druge reprezentativne trge, kadar je primerno.

6. Če zainteresirana stran ne sodeluje ali pa sodeluje le delno, tako da se pomembne informacije zaradi tega zadržujejo, je lahko izid preiskave za to stranko manj ugoden, kot bi bil, če bi sodelovala.

Člen 19

Zaupnost

1. Vse informacije, ki so po svoji naravi zaupne (na primer, ker bi njihovo razkritje dalo znatno konkurenčno prednost konkurentu ali bi močno škodovalo osebi, ki je te informacije dostavila, ali pa osebi, od katere je oseba, ki je dostavila informacije, informacije prejela) ali ki jih stranke, udeležene v preiskavi, dostavijo na zaupni osnovi, jih pristojni organi obravnavajo kot take, če se predloži ustrezen razlog za to.

2. Od zainteresiranih strani, ki dostavljajo zaupne informacije, se zahteva, da priskrbijo za te informacije povzetke, ki niso zaupni. Ti povzetki so dovolj podrobni, da dovoljujejo smiselno razumevanje vsebine informacij, predloženih v zaupni obliki. V izjemnih okoliščinah lahko te strani navedejo, da takih informacij ni mogoče povzeti. V takih izjemnih okoliščinah je treba predložiti izjavo o razlogih, zakaj tak povzetek ni mogoč.

3. Če se oceni, da zahteva po zaupnosti ni utemeljena, in če dobavitelj informacij bodisi noče dati informacij na razpolago ali pa odobriti njihovega razkritja v splošni obliki ali v obliki povzetka, se lahko take informacije zanemarijo, razen če je mogoče na osnovi primernega vira dokazati, da so informacije pravilne. Zahteve po zaupnosti se ne zavračajo samovoljno.

4. Ta člen ne onemogoča, da pristojni organi Unije razkrijejo splošne informacije, še posebej razloge, na katerih temeljijo odločitve, sprejete na podlagi te uredbe, ali razkritja dokazov, ki so jih pristojni organi Unije uporabljali, v taki meri, kot je potrebno za obrazložitev teh razlogov v sodnih postopkih. Tako razkritje mora upoštevati upravičene interese vpletenih strank, da se njihove poslovne skrivnosti ne razkrijejo.

5. Komisija in države članice, vključno z njihovimi uradniki, ne razkrijejo nobene informacije, ki so jo prejeli na podlagi te uredbe in za katero je oseba, ki jo je predložila, zahtevala zaupno obravnavo, razen če ta oseba tega izrecno ne dovoli. Izmenjave informacij med Komisijo in državami članicami ali kakršni koli notranji dokumenti, ki jih pripravijo organi Unije ali držav članic, se ne razkrijejo, razen če je v tej uredbi to izrecno določeno.

6. Informacije, prejete na podlagi te uredbe, se uporabljajo samo za namen, za katerega so bile zahtevane.

Ta določba ne izključuje uporabe informacij, prejetih v okviru ene preiskave, za namene sprožitve drugih preiskav v okviru istega postopka v zvezi z zadevnim izdelkom.

Člen 20

Razkritje

1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.
2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.
3. Zahteve za končno razkritje, opisane v odstavku 2, se naslovijo v pisni obliki na Komisijo, ki jih mora prejeti v primerih, kadar je bila naložena začasna dajatev, najpozneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kadar začasna dajatev ni bila naložena, se strankam da priložnost, da zahtevajo končno razkritje v rokih, ki jih določi Komisija.
4. Dokončno razkritje je podano v pisni obliki. Izda se v najkrajšem možnem času ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij in običajno ne pozneje kot en mesec pred začetkom postopkov iz člena 9. Kadar Komisija ob tem času še ne more razkriti določenih dejstev ali premislekov, se ta razkrijejo pozneje v najkrajšem možnem času.

To razkritje ne posega v nobeno poznejšo odločitev, ki jo lahko sprejme Komisija, toda kadar ta odločitev temelji na morebitnih drugačnih dejstvih ali premislekih, se ta razkrijejo v najkrajšem možnem času.

5. Pripombe, ki so dane po dokončnem razkritju, se upoštevajo samo v primeru, če so prejete v roku, ki ga za vsak primer posebej določi Komisija in ki znaša vsaj deset dni, pri čemer se upošteva nujnost zadeve. Določi se lahko krajše obdobje, kadar je treba podati dodatno dokončno razkritje.

Člen 21

Interes Unije

1. Odločitev o tem, ali interes Unije zahteva posredovanje, temelji na ocenitvi vseh različnih interesov, vzetih kot celota, vključno z interesi domače industrije ter uporabnikov in potrošnikov. Odločitev na podlagi tega člena se sprejme samo, kadar so pred tem vse stranke dobile priložnost, da povedo svoja stališča na podlagi odstavka 2. Pri taki preiskavi je posvečena posebna pozornost potrebi po odpravi učinkov škodljivega dampinga, ki izkrivlja trgovino in vzpostavitev učinkovite konkurence. Ukrepi, ki so določeni na osnovi ugotovljenega dampinga in škode, se morda ne uporabijo, kadar pristojni organi na osnovi predloženih informacij lahko jasno ugotovijo, da uporaba takih ukrepov ni v interesu Unije.
2. Da bi zagotovili trdno osnovo, na temelju katere lahko pristojni organi upoštevajo vsa mnenja in informacije pri odločanju o tem, ali je uvedba ukrepov v interesu Unije, se lahko pritožniki, uvozniki in njihova predstavniška združenja ter predstavniške organizacije uporabnikov in potrošnikov v okviru rokov, določenih v obvestilu o začetku protidampinške preiskave, javijo in dostavijo ustrezne informacije Komisiji. Take informacije ali njihovi ustrezni povzetki se lahko dajo na razpolago drugim vpletenim strankam, navedenim v tem členu, ki imajo pravico odzvati se na take informacije.

3. Stranke, ki so delovale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo zaslišanje. Takim zahtevam se ugoti, če so vložene v rokih, določenih v odstavku 2, in če so v njih navedeni razlogi, zaradi katerih bi interesu Unije koristilo, da bi te stranke bile zaslišane.
4. Stranke, ki so ukrepale v skladu z odstavkom 2, lahko podajo pripombe glede uporabe vseh začasnih dajatev. Take pripombe morajo biti prejete v 25 dneh od dneva začetka uporabe takih ukrepov, da bi se lahko upoštevale; te pripombe ali njihovi ustrezní povzetki se dajo na voljo drugim strankam, ki imajo pravico odgovoriti na take pripombe.
5. Komisija preuči pravilno predložene informacije in ugotovi, koliko so reprezentativne, rezultate take analize pa skupaj z mnenjem o njihovi ustreznosti pošlje odboru iz člena 15 kot del osnutka ukrepa, predloženega na podlagi člena 9. Komisija bi morala stališča, izražena v odboru, upoštevati v okviru pogojev, določenih v Uredbi (EU) št. 182/2011.
6. Stranke, ki so ravnale v skladu z odstavkom 2, lahko zahtevajo, da se jim dajo na razpolago dejstva in premisleki, na osnovi katerih se verjetno sprejmejo dokončne odločitve. Take informacije se dajo na voljo, kolikor je to mogoče, vendar brez poseganja v kakršno koli poznejšo odločitev Komisije.
7. Informacije se upoštevajo samo v primeru, kadar so podprte z dejanskimi dokazi, ki utemeljujejo njihovo veljavnost.

Člen 22

Končne določbe

Ta uredba ne ovira uporabe:

- (a) katerih koli posebnih pravil, določenih v sporazumih, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami;
- (b) uredb Unije na kmetijskem področju in uredb Sveta (ES) št. 1667/2006 ⁽¹⁾, (ES) št. 614/2009 ⁽²⁾ in (ES) št. 1216/2009 ⁽³⁾. Ta uredba učinkuje kot dopnilo navedenim uredbam in v smislu odstopanja od tistih njihovih določb, ki preprečujejo uporabo protidampinških dajatev;
- (c) posebnih ukrepov, pod pogojem, da ti ukrepi niso v nasprotju z obveznostmi, ki izhajajo iz Splošnega sporazuma o tarifah in trgovini iz leta 1994.

Člen 23

Poročilo

1. Komisija ob ustreznem upoštevanju varstva zaupnih informacij v smislu člena 19 Evropskemu parlamentu in Svetu vsako leto predloži poročilo o uporabi in izvajanju te uredbe. Poročilo vključuje informacije o uporabi začasnih in dokončnih ukrepov, zaključku preiskav brez ukrepov, ponovnih preiskavah, pregledih in preveritvenih obiskih ter dejavnostih različnih organov, odgovornih za spremljanje izvajanja te uredbe in izpolnjevanje obveznosti, ki iz nje izhajajo.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1667/2006 z dne 7. novembra 2006 o glukozi in laktozi (UL L 312, 11.11.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 614/2009 z dne 7. julija 2009 o skupnem sistemu trgovine za ovalbumin in laktalbumin (UL L 181, 14.7.2009, str. 8).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1216/2009 z dne 30. novembra 2009 o trgovinskih režimih za nekatero blago, pridobljeno s predelavo kmetijskih proizvodov (UL L 328, 15.12.2009, str. 10).

2. Evropski parlament lahko v enem mesecu po tem, ko Komisija predloži poročilo, povabi Komisijo na *ad hoc* srečanje pristojnega odbora, da bi predstavili in pojasnili morebitna vprašanja v zvezi z izvajanjem te uredbe.
3. Komisija najpozneje šest mesecev po predložitvi poročila Evropskemu parlamentu in Svetu to poročilo objavi.

Člen 24

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1225/2009 se razveljavi.

Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 8. junija 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
A.G. KOENDERS

_____

PRILOGA I

RAZVELJAVLJENA UREDBA S SEZNAMOM NAKNADNIH SPREMEMB

Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009

(UL L 343, 22.12.2009, str. 51)

Uredba (EU) št. 765/2012 Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 237, 3.9.2012, str. 1)

Uredba (EU) št. 1168/2012 Evropskega parlamenta in Sveta

(UL L 344, 14.12.2012, str. 1)

Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta

Zgolj točka 22 Priloge

(UL L 18, 21.1.2014, str. 1)

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Členi 1 do 4	Členi 1 do 4
Člen 5(1) do (9)	Člen 5(1) do (9)
Člen 5(10), prvi stavek	Člen 5(10), prvi pododstavek
Člen 5(10), drugi in tretji stavek	Člen 5(10), drugi pododstavek
Člen 5(11) in (12)	Člen 5(11) in (12)
Člen 6(1), prvi in drugi stavek	Člen 6(1), prvi pododstavek
Člen 6(1), tretji stavek	Člen 6(1), drugi pododstavek
Člen 6(1), četrti stavek	Člen 6(1), tretji pododstavek
Člen 6(2)	Člen 6(2)
Člen 6(3), prvi stavek	Člen 6(3), prvi pododstavek
Člen 6(3), drugi stavek	Člen 6(3), drugi pododstavek
Člen 6(3), tretji stavek	Člen 6(3), tretji pododstavek
Člen 6(4), prvi stavek	Člen 6(4), prvi pododstavek
Člen 6(4), drugi stavek	Člen 6(4), drugi pododstavek
Člen 6(4), tretji stavek	Člen 6(4), tretji pododstavek
Člen 6(5)	Člen 6(5)
Člen 6(6), prvi stavek	Člen 6(6), prvi pododstavek
Člen 6(6), drugi stavek	Člen 6(6), drugi pododstavek
Člen 6(6), tretji stavek	Člen 6(6), tretji pododstavek
Člen 6(6), četrti stavek	Člen 6(6), četrti pododstavek
Člen 6(7), prvi stavek	Člen 6(7), prvi pododstavek
Člen 6(7), drugi stavek	Člen 6(7), drugi pododstavek
Člen 6(8) in (9)	Člen 6(8) in (9)
Člen 7(1), prvi stavek	Člen 7(1), prvi pododstavek
Člen 7(1), drugi stavek	Člen 7(1), drugi pododstavek
Člen 7(2) do (5)	Člen 7(2) do (5)
Člen 7(7)	Člen 7(6)
Člen 8(1), prvi stavek	Člen 8(1), prvi pododstavek
Člen 8(1), drugi stavek	Člen 8(1), drugi pododstavek
Člen 8(1), tretji stavek	Člen 8(1), tretji pododstavek
Člen 8(2), prvi in drugi stavek	Člen 8(2), prvi pododstavek
Člen 8(2), tretji in četrti stavek	Člen 8(2), drugi pododstavek
Člen 8(2), peti stavek	Člen 8(2), tretji pododstavek

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Člen 8(3), (4) in (5)	Člen 8(3), (4) in (5)
Člen 8(6), prvi in drugi stavek	Člen 8(6), prvi pododstavek
Člen 8(6), tretji stavek	Člen 8(6), drugi pododstavek
Člen 8(7) in (8)	Člen 8(7) in (8)
Člen 8(9), prvi pododstavek	Člen 8(9), prvi pododstavek
Člen 8(9), drugi pododstavek, prvi in drugi stavek	Člen 8(9), drugi pododstavek
Člen 8(9), drugi pododstavek, tretji stavek	Člen 8(9), tretji pododstavek
Člen 8(10)	Člen 8(10)
Člen 9(1), (2) in (3)	Člen 9(1), (2) in (3)
Člen 9(4), prvi stavek	Člen 9(4), prvi pododstavek
Člen 9(4), drugi stavek	Člen 9(4), drugi pododstavek
Člen 9(5)	Člen 9(5)
Člen 9(6), prvi stavek	Člen 9(6), prvi pododstavek
Člen 9(6), drugi stavek	Člen 9(6), drugi pododstavek
Člen 9(6), tretji stavek	Člen 9(6), tretji pododstavek
Člen 10(1)	Člen 10(1)
Člen 10(2), prvi stavek	Člen 10(2), prvi pododstavek
Člen 10(2), drugi in tretji stavek	Člen 10(2), drugi pododstavek
Člen 10(3)	Člen 10(3)
Člen 10(4), uvodno besedilo	Člen 10(4), uvodno besedilo ter točki (a) in (b)
Člen 10(4)(a)	Člen 10(4)(c)
Člen 10(4)(b)	Člen 10(4)(d)
Člen 10(5)	Člen 10(5)
Člen 11(1) do (4)	Člen 11(1) do (4)
Člen 11(5), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 11(5), prvi pododstavek
Člen 11(5), prvi pododstavek, drugi in tretji stavek	Člen 11(5), drugi pododstavek
Člen 11(5), prvi pododstavek, četrti stavek	Člen 11(5), tretji pododstavek
Člen 11(5), prvi pododstavek, peti stavek	Člen 11(5), četrti pododstavek
Člen 11(5), drugi pododstavek	Člen 11(5), peti pododstavek
Člen 11(5), tretji pododstavek	Člen 11(5), šesti pododstavek
Člen 11(6), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 11(6), prvi pododstavek
Člen 11(6), četrti stavek	Člen 11(6), drugi pododstavek
Člen 11(6), peti stavek	Člen 11(6), tretji pododstavek
Člen 11(7)	Člen 11(7)

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Člen 11(8), prvi, drugi in tretji pododstavek	Člen 11(8), prvi, drugi in tretji pododstavek
Člen 11(8), četrti pododstavek, prvi in drugi stavek	Člen 11(8), četrti pododstavek
Člen 11(8), četrti pododstavek, tretji stavek	Člen 11(8), peti pododstavek
Člen 11(8), četrti pododstavek, četrti stavek	Člen 11(8), šesti pododstavek
Člen 11(9) in (10)	Člen 11(9) in (10)
Člen 12	Člen 12
Člen 13(1), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 13(1), prvi pododstavek
Člen 13(1), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 13(1), drugi pododstavek
Člen 13(1), prvi pododstavek, tretji stavek	Člen 13(1), tretji pododstavek
Člen 13(1), drugi pododstavek	Člen 13(1), četrti pododstavek
Člen 13(2) in (3)	Člen 13(2) in (3)
Člen 13(4), prvi pododstavek, prvi stavek	Člen 13(4), prvi pododstavek
Člen 13(4), prvi pododstavek, drugi stavek	Člen 13(4), drugi pododstavek
Člen 13(4), prvi pododstavek, tretji stavek	Člen 13(4), tretji pododstavek
Člen 13(4), prvi pododstavek, četrti stavek	Člen 13(4), četrti pododstavek
Člen 13(4), drugi pododstavek	Člen 13(4), peti pododstavek
Člen 13(4), tretji pododstavek	Člen 13(4), šesti pododstavek
Člen 13(4), četrti pododstavek	Člen 13(4), sedmi pododstavek
Člen 13(5)	Člen 13(5)
Člen 14(1), prvi in drugi stavek	Člen 14(1), prvi pododstavek
Člen 14(1), tretji stavek	Člen 14(1), drugi pododstavek
Člen 14(2), prvi stavek	Člen 14(2), prvi pododstavek
Člen 14(2), drugi, tretji in četrti stavek	Člen 14(2), drugi pododstavek
Člen 14(3)	Člen 14(3)
Člen 14(4), prvi in drugi stavek	Člen 14(4), prvi pododstavek
Člen 14(4), tretji in četrti stavek	Člen 14(4), drugi pododstavek
Člen 14(5), (6) in (7)	Člen 14(5), (6) in (7)
Člena 15 in 16	Člena 15 in 16
Člen 17(1), (2) in (3)	Člen 17(1), (2) in (3)
Člen 17(4), prvi stavek	Člen 17(4), prvi pododstavek
Člen 17(4), drugi stavek	Člen 17(4), drugi pododstavek
Člen 18(1), prvi stavek	Člen 18(1), prvi pododstavek
Člen 18(1), drugi stavek	Člen 18(1), drugi pododstavek
Člen 18(1), tretji stavek	Člen 18(1), tretji pododstavek

Uredba (ES) št. 1225/2009	Ta uredba
Člen 18(2) do (6)	Člen 18(2) do (6)
Člen 19(1) do (5)	Člen 19(1) do (5)
Člen 19(6), prvi stavek	Člen 19(6), prvi pododstavek
Člen 19(6), drugi stavek	Člen 19(6), drugi pododstavek
Člen 20(1), (2) in (3)	Člen 20(1), (2) in (3)
Člen 20(4), prvi, drugi in tretji stavek	Člen 20(4), prvi pododstavek
Člen 20(4), četrti stavek	Člen 20(4), drugi pododstavek
Člen 20(5)	Člen 20(5)
Člena 21 in 22	Člena 21 in 22
Člen 22a	Člen 23
Člen 23	Člen 24
Člen 24	Člen 25
Priloga I	—
Priloga II	—
—	Priloga I
—	Priloga II